

WAAROM MOSLIMS NIET GELOVEN IN **DEMON**CRAATIE

een valse religie

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

in de Naam van Allah
de Meest Barmhartige, de Meest Genadevolle

www.uwkeuze.net © 1436-2015 Copyrights, all rights reserved. Dit gratis e-book mag uitsluitend in ongewijzigde vorm verspreid en doorgestuurd worden. Plaats dit e-book gerust op uw website, twitter of facebook etc., of stuur het naar de leden van uw mailinglijst. Het is nadrukkelijk niet toegestaan om dit e-book voor financiële doeleinden te gebruiken. Voor misbruik zal men aan Allah de Verhevene verantwoording moeten afleggen.

Waarom moslims niet geloven in democratie

Wat is democratie?

Henry Sturman

Democratische dilemma's

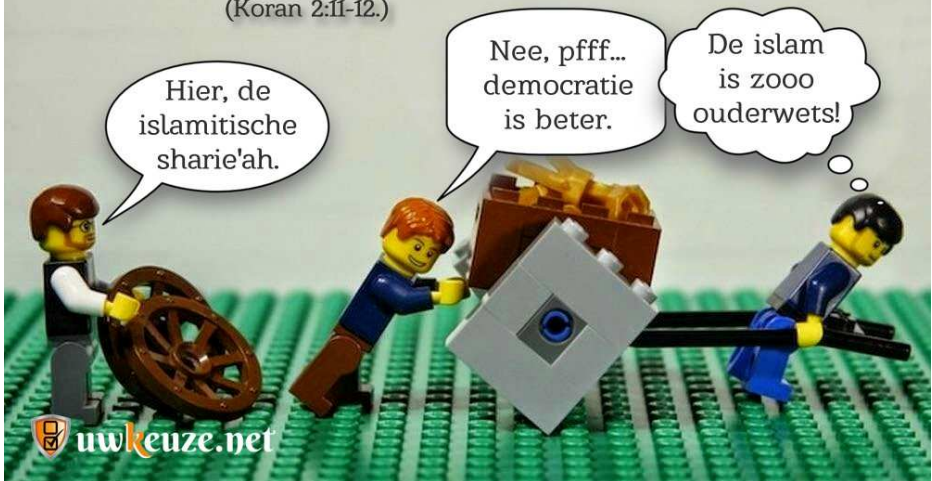
Henry Sturman

Waarom moslims niet geloven in democratie

Abdul-Jabbar v.d. Ven & Aboe Yoesoef 'Abdoellaah

En wanneer er tot hen gezegd wordt: "Veroorzaak geen verdorvenheid op de aarde," dan zeggen zij: "Wij zijn slechts (deugdzame) verbeteraars." Welnee (integendeel)! Waarlijk, zij zijn de verderfzaaiers, maar zij beseffen dit niet.

(Koran 2:11-12.)

Inhoudsopgave

Inleiding	5
Wat is democratie?	8
Vrijheid en democratie	9
Democratie en recht	11
Democratische dilemma's	12
Hoe democratisch is de democratie?	12
Critici van de democratie	16
Democratie – een wolf in schaapskleren	20
Waarom moslims niet geloven in democratie	28
Deel 1: Democratie, gebakken lucht!	28
Deel 2: Islam en democratie	41
Deel 3: De gevolgen van democratie	53
Uitspraken van niet-moslims over democratie	59

Relevante artikelen:

<http://uwkeuze.net/moet-de-islam-gemoderniseerd-worden/>

<http://uwkeuze.net/waarom-is-de-islam-zo-succesvol-gebleven-in-deze-moderne-wereld/>

<http://uwkeuze.net/de-vergeten-islamitische-beschaving/>

<http://uwkeuze.net/het-wonder-van-de-islamitische-wetenschappers/>

Inleiding

Alle lof is voor Allah, de Heer der werelden. De zegeningen en vrede van Allah zijn met de profeet Moh'ammed, zijn familie en metgezellen en iedereen die hen in het goede volgt. Ik getuig dat er geen god is behalve Allah, Die het recht heeft aanbeden te worden, Hij is één, Hij heeft geen deelgenoten, en ik getuig dat Moh'ammed Zijn dienaar en boodschapper is. Voorts:

Allah *Soebh'aanahoe wa Ta'aalaa* (Glorieus en Verheven is Hij) zegt in Zijn Nobele Koran (Nederlandstalige interpretatie): “En wie een andere religie dan de Islaam wenst, het zal nooit van hem aanvaard worden en in het Hiernamaals zal hij tot de verliezers behoren.” [Soerat Aal 'Imraan (3), aayah 85.]

Allah 'Azza wa Djel (de Almachtige en Majesteitelijke) zegt ook (Nederlandstalige interpretatie): “Heb jij degene gezien die zijn begeerte als god nam?...” [Soerat al-Foerqaan (25), aayah 43.]

Een afgod hoeft niet per se gemaakt te zijn van steen of hout. Een afgod kan ook in de vorm zijn van een bepaalde waarde, een concept of principe. Door de eigen wil – gebaseerd op begeerten en bevliegingen – te prefereren boven de Wil van Allah, neemt hij zijn eigen wil als een god. Alles wat hij bewondert en als goed ziet volgens zijn eigen begeerten, wordt zijn religie en zijn weg (manier van leven) i.p.v. de weg van Allah.

Aboe Hoerayrah (een metgezel – moge Allah tevreden zijn met hem) verhaalde dat de profeet ﷺ (*salallaahoe 'alayhie wa sellem* - Allahs zegeningen en vrede zijn met hem) gezegd heeft (Nederlandstalige interpretatie): “Volgens Allah is iemands eigen begeerte de slechtste van alle valse goden die aanbeden en gediend worden in plaats van Allah.” (Overgeleverd door Tabaraanie.)

In de islam (*al-islam*) kennen we geen democratie waarbij de mens volledige vrijheid heeft om eigen wetten te maken. Democratie is ongetwijfeld een moderne vorm van *shirk* (polytheïsme) in termen van gehoorzaamheid en volgen, of wetgeving, aangezien het de Soevereiniteit van de Schepper en Zijn absolute recht om wetten uit te vaardigen ontkent, en men dit recht toekent aan menselijke schepsels. (Zie *Mawsoe'at al-Adyaan wa al-Madzaahib al-Moe'aasirah*, 2/1066, 1067.)

Ah'med, at-Tirmidzie en Ibn Djarier leverden over: "Eens, terwijl de boodschapper van Allah ﷺ (*salallaahoe 'alayhie wa sellem*) het vers (9:31) reciteerde, zei 'Adiy ibn H'aatim: 'O boodschapper van Allah! Zij aanbidden hen (d.w.z. de rabbijnen en monniken) niet.' De boodschapper van Allah ﷺ zei: 'Zij doen dat zeker wel. Zij (d.w.z. de rabbijnen en monniken) maakten wettige dingen onwettig en onwettige dingen wettig en zij (d.w.z. de joden en de christenen) volgden hen en hierdoor aanbaden zij hen werkelijk.'" (*Tefsier at-Tabarie*, vol. 10.)

Allah de Meest Barmhartige zegt (Nederlandstalige interpretatie): "Of zeggen zij (Qoeraysh) dat hij (Moh'ammed ﷺ) krankzinnig is geworden!? Nee! Hij bracht hen de waarheid, maar de meeste van hen zijn afkerig jegens de waarheid. En als de waarheid zou overeenkomen met hun begeerten, dan zouden de hemelen en de aarde en eenieder daarin te gronde gaan! (#1) Nee! Wij brachten hen hun vermaning (de Qor-aan), waarna zij zich afwenden van hun vermaning." [*Soerat al-Moe-eminoen* (23), *aayah* 71-72.]

<<<(#1) Als schepsels (met al hun beperkingen) de wereld zouden leiden in overeenstemming met de begeerten in hun harten, dan zou het een vreselijke wereld zijn vol verwarring en ontaarding (wat nu in feite het geval is). (*A. Yusuf Ali Quran Commentary*, de herziene versie.)>>>

In de Nobele Koran (*al-Qor-aan*) lezen we ook (Nederlandstalige interpretatie): "Hij (de satan) belooft hen (valse beloften) en laat hen begeren (hetgeen verboden is); en wat de satan (de duivel) hen belooft (en rooskleurig voorschotelt) is slechts misleiding." [*Soerat an-Nisaa-e* (4), *aayah* 120.]

Pas op! De suggesties van Iblies (de satan) zijn altijd sluw: ze zijn vals en tegelijkertijd plausibel. Allah de Verhevene zegt (Nederlandstalige interpretatie): “En de satan (de duivel, Iblies) zegt wanneer de zaak besloten is: ‘Waarlijk, Allah beloofde jullie de ware belofte en ik beloofde jullie, maar ik bedroog jullie. En ik had geen macht over jullie, behalve dat ik jullie uitnodigde (door influisteringen) waarop jullie aan mij gehoor gaven. Dus verwijt mij niet, maar verwijt jullie zelf. Ik kan jullie niet helpen (uit jullie lijden), noch kunnen jullie mij helpen (uit mijn lijden). Waarlijk, ik verwerp dat jullie mij vroeger als deelgenoot hebben toegekend aan Allah (door gehoorzaam aan mij te zijn i.p.v. Allah). Waarlijk, voor de onrechtplegers is er een pijnlijke bestraffing.’” [Soerat Ibraahiem (14), aayah 22.]

Dit gratis e-boek van www.uwkeuze.net bevat twee artikelen van Henry Sturman. Ze zijn in dit e-boek opgenomen om ook het antidemocratische geluid van niet-moslims te laten horen. Want het zijn niet alleen moslims die tegen democratie zijn. Henry Sturman studeerde technische natuurkunde in Delft. Hij is freelance auteur voor o.a. HP/De Tijd en is actief binnen de Nederlandse libertarische beweging. Het libertarisme is een politieke filosofie waarvan de aanhangers streven naar zo veel mogelijk individuele vrijheid en een zo klein mogelijke - of zelfs helemaal geen - overheid.

Tot slot: een moslim die voor democratie pleit, is als een miljonair die zijn diamanten wil ruilen tegen glazen knikkers; en als de bezitter van een oase die zijn grond verruild heeft voor een stuk dorre woestijn.

Wat is democratie?

Door Henry Sturman.

Met dank aan *Studenten Vereniging Laissez Faire* voor het beschikbaar stellen van deze tekst voor publicatie op internet.

Democratie is een beslissingsmethode die handig kan zijn voor een groep mensen die een gezamenlijk belang nastreven. Zo kunnen bijvoorbeeld een aantal mensen die in tennis geïnteresseerd zijn bij elkaar komen om een tennisvereniging op te starten en afspreken dat ze allemaal contributie voor de vereniging betalen. De leden kunnen afspreken dat ze beslissingen over besteding van de contributie democratisch zullen nemen. Dat betekent dat als de leden het niet unaniem eens zijn over een bepaalde beslissing, dat dan de mogelijkheid waar de meerderheid voor gestemd heeft wordt uitgevoerd. Ook al kan niet iedereen altijd z'n zin hebben, de tennisclub zal voor alle leden voordelig zijn, omdat het tennisactiviteiten mogelijk maakt waar tenslotte alle leden in geïnteresseerd zijn.

Het wordt echter iets geheel anders als we het gaan hebben over democratie als beslissingsmethode voor het beleid van de overheid. Er zijn twee fundamentele verschillen met de tennisvereniging. Ten eerste is het lidmaatschap niet vrijwillig en ben je niet vrij om uit de club te stappen als het je niet meer bevalt. Als het beleid van de tennisvereniging je niet bevalt, kun je je lidmaatschap opzeggen, stoppen met contributie te betalen en eventueel een andere vereniging opzoeken. Als het beleid van de overheid je niet bevalt, kun je niet je lidmaatschap van de overheid opzeggen, maar moet je je toch blijven houden aan alle regelingen van de overheid en contributie (belasting) blijven betalen. De enige mogelijkheid om uit de club van de overheid te stappen is emigratie [*hidjrah*].

Een tweede verschil met de tennisvereniging is dat er geen gezamenlijk belang is. Bij de tennisvereniging streven alle leden de mogelijkheid om te kunnen tennissen na. Wat de overheid betreft is er niets concreets wat we allemaal nastreven. Als de overheid wegen bouwt, dan gaat het om het belang van de mensen die veel mogelijkheden willen om te kunnen rijden,

maar het is niet het belang van de mensen die daar geen interesse in hebben. Als de overheid kunst subsidieert, gaat het om het belang van de mensen die geïnteresseerd zijn in die specifieke vormen van kunst die de overheid subsidieert, maar het is niet het belang van de mensen die geïnteresseerd zijn in andere vormen van kunst of die niet geïnteresseerd zijn in kunst. Het algemeen belang bestaat niet en als men over het algemeen belang praat, praat men slechts over het belang van een bepaalde groep, niet het belang van iedereen. Hoogstens zou je kunnen zeggen dat iedereen het doel nastreeft om goed te kunnen leven. Maar dat doel is nog zo vaag, dat het geen basis kan vormen voor een beleid in ieders belang, omdat iedereen iets anders verstaat onder een goed leven.

Vrijheid en democratie

Vaak worden vrijheid en democratie met elkaar in verband gebracht. Tijdens de omwenteling in Oost-Europa werden bijvoorbeeld leuzen geroepen waarin men vrijheid en democratie eiste. Is er een relatie tussen vrijheid en democratie? Vrijheid gaat over de toestand dat individuen bepaalde dingen mogen doen, zonder daarin door anderen beperkt te worden. Democratie gaat over de manier waarop de wetten van de overheid tot stand komen. Vrijheid en democratie betekenen dus zeker niet hetzelfde. Vrijheid betekent dat er zodanige wetten zijn dat eenieder vrij is en democratie betekent dat wetten tot stand komen op basis van “de meerderheid beslist”. Het feit dat er in een bepaald gebied democratie heerst, zegt er nog niets over of de mensen in dat gebied vrijheid hebben. Er kan binnen een democratie een bepaalde mate van vrijheid zijn, omdat genoeg mensen daarvoor gestemd hebben. Maar als genoeg mensen daarvoor stemmen, kunnen er ook bepaalde vrijheden worden ingeperkt door middel van wetten. Geen enkele vrijheid wordt gegarandeerd door democratie. Daarom is het nu juist zo dat democratie onverenigbaar is met vrijheid.

Binnen een democratie legt continu een meerderheid haar wil op aan een minderheid, daarbij de vrijheid van die minderheid ontnemend. [Toegevoegd

door uwkeuze.net: in feite legt een minderheid haar wil op aan een meerderheid, want de gekozen regering wijkt vaak af van hun beloftes tijdens verkiezingscampagnes en sluit compromissen!] De democratie, net als elke andere vorm van dictatuur, leidt ertoe dat de ene mens over de andere regeert in plaats van dat iedereen in vrijheid over zijn/haar eigen leven mag beschikken. Het stemrecht binnen een democratie is geen vrijheid, daar het niet gaat om vrijheid om over je eigen leven te beslissen, maar om vrijheid om mee te beslissen over alle anderen.

Democratie wordt verward met vrijheid door een verkeerd gebruik van de taal. Men zegt dat democratie betekent dat het volk zichzelf regeert. Door deze zinsconstructie lijkt het alsof er sprake is van vrijheid, omdat het gaat over zichzelf regeren – de suggestie is dat het volk vrij is. [Toegevoegd door uwkeuze.net: Louis Latzarus zei: “Democratische politiek is de kunst om het volk wijs te maken dat het regeert.”] Maar vrijheid kan niet bestaan voor het volk als collectief wezen. Het volk als geheel kan niet vrij zijn en keuzes maken, omdat er geen gezamenlijk “volksverstand” bestaat. Alleen individuen hebben een verstand en kunnen kiezen en vrijheid bezitten. Democratie kan niet betekenen dat een homogeen volk zichzelf regeert, maar kan slechts betekenen dat continu sommige leden van het volk over het doen en laten van andere leden van het volk mogen meebeslissen.

Als er in een bepaald gebied democratie ontstaat, hoor je vaak zeggen dat dat betekent dat het daar wonende volk zelfbeschikkingsrecht verkrijgt. Maar dat is een waanzinnige zinsconstructie. Als er democratisch een beslissing wordt genomen, betekent het niet dat het volk als geheel vrij die beslissing neemt. Die beslissing is niet de keuze van een gezamenlijk verstand van het volk, maar slechts de uitkomst van een beslissingsmethode. Men kan pas praten over zelfbeschikking voor een volk, niet als men daarmee de beslissingsmethode democratie bedoelt, maar als men daarmee bedoelt dat alle leden van dat volk als individuen vrije keuzes over hun eigen leven kunnen maken.

Democratie en recht

Democratie is in onze tijd een nieuw heiligdom dat door velen vereerd wordt. Maar wat is er zo rechtvaardig aan democratie? Democratie heeft tot gevolg dat men een actie als moreel aanvaardt als er genoeg mensen voor stemmen. Een wet zou rechtvaardig zijn, niet omdat die gebaseerd is op een fundamenteel rechtsbeginsel, maar omdat een aantal mensen ervoor gestemd hebben. [Toegevoegd door uwkeuze.net: Pierre Joseph Proudhon zei: “De democratie is de afschuwelijkste van alle tirannieën; want zij steunt noch op het gezag van een godsdienst, noch op adel van geslacht, noch op de voorrechten van het talent; zij heeft tot grondslag het aantal, en tot masker het woord Volk. Is de monarchie de hamer, die het volk verplettert, de democratie is de bijl die het in stukken hakt.”] Zouden moord en verkrachting ook rechtvaardig worden als er democratisch een wet wordt aangenomen die dat goedkeurt? En als democratie dan werkelijk de juiste maatstaf zou zijn voor hoe mensen binnen een maatschappij met elkaar om behoren te gaan, waarom wordt het dan niet consequent toegepast? Als je op straat wandelt en je komt twee dieven tegen die erover willen stemmen of ze van jou belasting mogen heffen en jij stemt tegen en zij beide stemmen voor, mogen ze je dan bestelen? Als je het democratische principe consequent zou toepassen zou het antwoord ja zijn.

[Toegevoegd door uwkeuze.net: zoals Australië, dat een sekspartij krijgt. In een nieuwsbericht stond o.a.: “De pornolobby in Australië heeft het voor elkaar: een officiële politieke sekspartij moet in de komende parlementsverkiezingen voor vuurwerk gaan zorgen.” Tja, het resultaat van democratie: wat gisteren ondenkbaar was, is vandaag gek en morgen normaal en overmorgen ouderwets!]

Democratische dilemma's

Door Henry Sturman.

Hoe democratisch is de democratie?

Blijkens een artikel in Magazine M van NRC Handelsblad (februari 2001) leidde PvdA-fractie leider Ad Melkert zijn fractie met harde hand. Volgzaamheid, loyaliteit en rust waren het devies. Discussie over belangrijke zaken en afwijkende standpunten werden zoveel mogelijk de kop ingedrukt. De belangrijkste beslissingen werden genomen door Melkert in overleg met minister-president Kok, en de voornaamste functie van de 45 fractieleden was om braaf mee te stemmen met Melkert of met de regering. Wie zich daar niet aan schikte kwam de volgende keer niet op een verkiesbare plaats. Nieuwe Kamerleden werden via een wervingsadvertentie geselecteerd op basis van de eigenschappen aardig, sociaal en een gebrek aan uitgesproken meningen.

In een andere Magazine M (mei 2002) kwam een hele reeks hoogleraren politicologie aan het woord die stelden dat Nederland geen echte democratie is. Enkele van hun uitspraken: "De politiek is in Nederland naar de periferie verdwenen. De democratie als zodanig is er niet meer in te herkennen." (Ankersmit.) "In Nederland hebben we een absolute regentenstand die niets te maken heeft met democratie in de directe democratische zin van het woord." (Frissen.) "De democratie zoals wij die kennen heeft zijn langste tijd gehad. De politiek doet alsof het niet zo is, maar de belangrijkste besluiten worden genomen in organen die niet voldoen aan de regels van democratische besluitvorming." (Hajer.) "De politieke partij is niet meer dan een netwerk van mensen die elkaar kennen en ondersteunen. Van democratie is geen sprake." (Tromp.) Volgens een peiling van Maurice de Hond denkt 55 procent van de kiezers dat er in Nederland geen sprake is van een echte democratie (bron: De Stem van Nederland, 11 april 2004). Hoe democratisch is Nederland eigenlijk? En is volledige democratie mogelijk?

Hieronder volgen twee voorbeelden van ondemocratische elementen van ons politieke systeem.

Ten eerste is gebruikelijk dat Kamerleden zich bij hun stemgedrag houden aan de binnen hun fractie afgesproken standpunten (fractiediscipline). Ook worden fracties van regeringspartijen geacht met de regering mee te stemmen, zelfs als een meerderheid van een fractie het niet met het regeringsstandpunt eens is. Dat is niet democratisch en bovendien in strijd met artikel 67, lid 3 van de grondwet. Die luidt: “De leden stemmen zonder last.” Het is dus de bedoeling dat Kamerleden naar eer en geweten stemmen, zonder gehinderd te worden door overige verplichtingen. Een land als de Verenigde Staten is in dat opzicht democratischer. Daar is geen regeringscoalitie of fractiediscipline. Daar staat tegenover dat de Verenigde Staten weer ondemocratischer zijn in de zin dat er maar twee partijen in het parlement zitten, zodat er minder verschillende meningen worden vertegenwoordigd.

Ten tweede wordt slechts een klein deel van het overheidsbestuur via verkiezingen benoemd. De minister-president, de ministers, de koningin, de commissaris van de koningin, de burgemeester en ontelbare andere bestuursfuncties worden niet via verkiezingen benoemd. Zelfs gemeenteraads- en Kamerleden worden niet direct door de kiezer geselecteerd, maar door sollicitatiecommissies van de partijen zelf. Ook de topambtenaren op de ministeries, die in feite veel meer bestuurlijke macht hebben dan het parlement, worden niet door de burger aangesteld. Op het Nederlandse stembiljet kun je maar één keuze invullen!

Daarnaast zijn er allerlei ambtelijke adviescolleges en bestuursorganen die niet of nauwelijks door het parlement gecontroleerd worden, terwijl ze wel een enorme invloed en verregaande beslissingsbevoegdheid hebben. Ook zijn er in Nederland zo’n 3200 quango’s (quasi autonome non-gouvernementele organisaties). Dat zijn zelfstandig geworden overheidsorganisaties die gefinancierd worden door de overheid, maar grotendeels buiten de democratische controle vallen.

Vaak hoor je de klacht dat politici niet voldoende naar de kiezer luisteren. Dat is een vreemde klacht, want het is een onvermijdelijk gevolg van de parlementaire democratie. Sterker nog, het is juist de bedoeling van de parlementaire democratie dat politici niet luisteren naar de kiezer. Als het de bedoeling was dat het beleid van het parlement een precieze afspiegeling was van wat de kiezer wil, dan had men immers geen parlement ingesteld maar directe democratie. Misschien dat directe democratie vroeger vanwege praktische redenen ondoenlijk was. Maar tegenwoordig, met computers en internet, zou het geen enkel probleem zijn om de kiezer wekelijks over alle wetsvoorstellen te laten stemmen. [Toegevoegd door uwkeuze.net: men kan zich afvragen wie dan nog tijd heeft om het brood te bakken, en of de automonteur mee moet beslissen over zaken met betrekking tot het kweken van bloemkolen *vice versa*!] Ook is het mogelijk om iedere kiezer via internet zelf een wetsvoorstel te laten indienen, mits hij een minimum aantal elektronische ondersteuning van andere kiezers weet te verzamelen.

De enig mogelijke reden dat we geen directe democratie hebben is dus dat de kiezer niet capabel genoeg wordt geacht om het beste beleid te kiezen. Het is dus juist de bedoeling dat politici, als ze eenmaal gekozen zijn, doen wat ze zelf het beste vinden in plaats van naar de wensen van de kiezer te luisteren, die immers niet capabel genoeg is om te weten welk beleid het beste is. [Toegevoegd door uwkeuze.net: Keith Preston zei: "Democratie is een instelling waarbij het geheel gelijk is aan het schuim der delen."]

Maar er is een probleem: als mensen te dom zijn om over beleid te beslissen, hoe kan het dan dat ze wel slim genoeg zijn om hun leiders te kiezen? Volgens de econoom en politiek filosoof Murray Rothbard moet je juist veel slimmer zijn om je leiders te kiezen dan om over wetsvoorstellen te stemmen. Als je over een wetsvoorstel stemt, hoef je immers alleen maar te weten welk beleid je goed vindt, maar als je een leider kiest, moet je weten wie het beste in staat is te kiezen wat het beste beleid is. Om dat laatste te weten, moet je én weten wat het beste beleid is én van alles weten over de mening, de persoonlijkheid en de betrouwbaarheid van alle politici. Om een goede leider te kiezen moet je dus veel meer weten dan als je alleen maar een goed beleid hoeft te kiezen.

Het is vreemd om in eerste instantie te zeggen dat je voor democratie bent, en dus het volk capabel genoeg vindt om te regeren, en vervolgens te zeggen dat je dat bij nader inzien toch niet vindt, en dat daarom iedereen verplicht moet worden zijn stem weg te geven aan een vertegenwoordiger.

Volgens Rothbard is het hele concept van een nationale democratie een contradictio in terminis. Want wie zegt dat de democratie moet worden toegepast op bijvoorbeeld het grondgebied van Nederland? Waarom moet niet heel Europa een democratische staat zijn, of de hele wereld? [Toegevoegd door uwkeuze.net: Bertrand Russell zei: “Een fanatiek geloof in de democratie maakt democratische instelling onmogelijk.”] Als democratie het streven is, dan is het volstrekt willekeurig om het alleen op een bepaald gebied toe te passen. Dus is de enige logische conclusie dat het voor de mensheid als geheel moet gelden, en dus zou er een wereldregering moeten zijn.

Je zou democratie zo kunnen uitleggen dat ieder gebied zich mag afscheiden als een meerderheid in dat gebied daar voor is. Mocht de wereldregering Nederland niet bevallen, dan kan het zich dus afscheiden en weer een onafhankelijk land worden. Maar als Nederland zich van de wereld mag afscheiden als de meerderheid van de Nederlanders dat wil, dan moet ook bijvoorbeeld Friesland zich van Nederland kunnen afscheiden als de meerderheid van de Friezen dat wil. En dan moet ook een stad of een dorp zich mogen afscheiden als de meerderheid van de inwoners dat wil. En ook een wijk, straat, huis of individu.

Maar als zelfs een individu zich mag afscheiden dan is er geen sprake meer van democratie, maar van anarchie. Een (democratische) staat is namelijk een organisatie die zijn heerschappij oplegt aan iedereen binnen een bepaald gebied. Als het lidmaatschap van de staat vrijwillig is, dan is de staat geen staat meer maar een vrijwillige associatie. Kortom: nationale democratie is onmogelijk, want een echte democraat moet ofwel pleiten voor een wereldregering, ofwel voor het recht op afscheiding, hetgeen neerkomt op anarchie.

Volledige democratie is dus niet mogelijk! Je kunt je echter afvragen of het wel wenselijk is om te streven naar meer democratie. Een van de idealen van democratie is dat de burger meer controle heeft over zijn eigen leven. Maar de paradox is dat hoe meer dingen we onder democratische controle hebben gebracht, hoe meer de macht zich geconcentreerd heeft in de handen van enkelen. In de twintigste eeuw is de democratische overheid uitgegroeid van een bescheiden handhaver van de rechtsorde, met een belastingpercentage van 10 procent, tot een brutale allesbemoeier die over de helft van ons inkomen beslist. De overheid beslist over onze gezondheidszorg, ons onderwijs, onze huisvesting en onze sociale zekerheid en beïnvloedt bijna al ons dagelijks gedrag via subsidies, accijnzen, verkeersboetes, verboden, verplichtingen, economische regulering, Postbus 51, enzovoort. Dat alles wordt bestuurd door een onzichtbare superbureaucratie, die onmogelijk democratisch te controleren valt.

Critici van de democratie

Volgens politiek analist Fareed Zakaria is het een misverstand te denken dat democratie automatisch leidt tot een aantal zaken die we met democratie associëren, zoals bescherming van individuele rechten, onafhankelijke rechtspraak, vrijheid van religie, vrijheid van meningsuiting en vrijheid in het algemeen. Er zijn landen die wel democratisch zijn maar die toch geen liberale rechtsstaat zijn, zoals Rusland. Aan de andere kant was bijvoorbeeld Hong Kong voor de overname door China geen democratie, maar wel een van de meest liberale rechtsstaten ter wereld. Er bestaan dus onvrije democratieën en relatief vrije oligarchieën. In het westen is het ook niet optimaal gesteld met de vrijheid, terwijl we wel democratisch zijn.

Volgens Zakaria wordt de ontevredenheid van de kiezer over de democratie in bijvoorbeeld Californië paradoxaal genoeg veroorzaakt door het toenemen van de democratie. Zo is de kiezer boos over het feit dat de politiek het financieringstekort enorm liet oplopen. Maar dat werd juist veroorzaakt doordat kiezers meestal vóór stemmen als er een referendum is over belastingverlaging, terwijl ze ook vóór stemmen als er een referendum is

over het verhogen van de uitgaven voor allerlei ‘mooie’ doelen. Volgens Zakaria kan alleen een gekozen politicus een samenhangend plan maken waarin een zo goed mogelijke afweging wordt gemaakt tussen uitgaven en inkomsten, terwijl de kiezer per referendum alleen maar opportunistisch kan stemmen, met een desastreus resultaat. Omdat er steeds meer mis gaat in de politiek, krijgt de kiezer het gevoel dat politici niet voldoende naar het volk luisteren. Maar de paradox is dat het probleem misschien juist het omgekeerde is: teveel invloed van de kiezer.

De Duits-Amerikaanse econoom Hans-Hermann Hoppe vindt dat de democratie maar het beste helemaal kan worden afgeschaft. Volgens Hoppe is democratie een slecht en verderfelijk systeem dat heeft geleid tot korte-termijn-denken, verkwisting van kapitaal, onverantwoordelijkheid, moreel relativisme, egalitarisme, parasitisme, een enorme achteruitgang van normen en waarden en een enorme beknotting van de individuele vrijheid. Hoppe denkt dat de democratie net als het communisme gedoemd is om in elkaar te storten.

Het openstellen van de macht aan iedereen heeft ertoe geleid dat iedereen zichzelf het eigendom van anderen probeert toe te eigenen. De verzorgingsstaat en de subsidie-industrie kun je zien als een vorm van gelegaliseerde roof. De democratie stelt A en B toe om C te plunderen. Vervolgens kunnen B en C samen A beroven, et cetera. Democratie staat dus gelijk aan kleptocratie. Hoppe's conclusie: "Dit is geen rechtvaardigheid maar een morele schande, en in plaats van democratie en democraten met respect te behandelen zouden zij met publieke afkeer geconfronteerd moeten worden en geridiculiseerd als morele bedriegers."

De democratie heeft het korte termijndenken gestimuleerd, omdat politici ook alleen maar vooruit kijken tot de volgende verkiezing. Vandaar ook dat er altijd zo'n groot financieringstekort is. Het feit dat we nu meer betalen aan de opgebouwde staatsschuld uit het verleden dan aan onderwijs, komt omdat de vorige generatie politici 'cadeautjes' voor de kiezer op de pof kochten zodat de burger blij was en zij herkozen zouden worden. Politici hebben misschien wel een vooruitziende blik, maar ze zullen er wijselijk geen gebruik van maken.

Onderdanen van een ouderwetse koning zullen zich in het algemeen veel meer verzetten tegen onderdrukking dan de onderdanen van een democratie. Bovendien zal een welwillende monarch nog behoedzaam regeren, terwijl een democratisch politicus arroganter is en denkt dat alles wat hij doet goed is omdat hij het mandaat van de kiezer heeft. Nederlanders begonnen de 80-jarige oorlog nadat Alva een belasting van 10 procent invoerde, hetgeen als een bewijs van tirannie werd gezien. Tegenwoordig is het vaderlandse vrijheidsideaal vervangen door de slavenmoraal van de democratie. Nu is er een overheid die de helft van ons inkomen in beslag neemt, en via duizenden wetten en regels een macht over ons doen en laten heeft waar een Spaanse koning slechts van kon dromen. Maar men accepteert het omdat we in een democratie leven. Democraten onderdrukken elkaar in plaats van dat ze door een koning onderdrukt worden, en daarom ervaren ze het niet als onderdrukking. De stembus is de vuilnisemmer van onze vrijheid.

Wat is de rechtvaardiging voor democratie eigenlijk? Die is er niet. Democratie is net als religie: een kwestie van blind vertrouwen. De meeste beroemde politieke denkers hadden niets dan verachting voor democratie en dachten dat het alleen maar tot despotisme kon leiden. De weinige bekende politieke filosofen (zoals Rousseau) die (beperkt) voorstander van democratie waren, hebben nooit een serieus argument voor democratie aangedragen. Vrijwel alle verdedigingen van democratie gaan uit van mystieke, en dus verkeerde, ideeën over wat democratie is. [Toegevoegd door uwkeuze.net: Gustave le Bon zei: “De democratie, die zich verbeeldt van redelijke oorsprong te zijn, ontleent in werkelijkheid haar kracht aan elementen van gevoel en mystiek, onafhankelijk van de rede.”] Men geeft doorgaans vage omschrijvingen van democratie zoals “het volk regeert” en “politieke vrijheid”. Men gaat daarbij voorbij aan het wezenlijke kenmerk van democratie, namelijk dat de meerderheid zijn wil mag opleggen aan de minderheid. Daar is geen enkele plausibele rechtvaardiging voor mogelijk. Het idee dat de meerderheid over de minderheid mag beschikken is namelijk in strijd met het algemeen geaccepteerde idee dat ieder mens bepaalde fundamentele rechten heeft. Hoewel men het er niet over eens is wat die rechten precies zijn, is men het er wel over eens dat een individu bepaalde fundamentele rechten heeft. Het idee dat de meerderheid het recht heeft te

beslissen wat de minderheid wel of niet mag doen is in strijd met het idee dat het individu rechten heeft.

In een democratie bezit je geen echte rechten. Ieder recht kan immers op elk moment worden ingetrokken als de meerderheid daarvoor kiest. Je bezit alleen privileges die je van de meerderheid krijgt, en geen rechten die door niemand mogen worden aangetast. Je kunt niet tegelijkertijd voor democratie en voor vrijheid zijn. Of je vindt dat elke meerderheid het recht heeft om naar eigen inzicht via wetten, verboden en verplichtingen, te beschikken over het leven en eigendom van elke minderheid, of je vindt dat elk individu het recht heeft om met zijn leven en eigendom te doen wat hij wil.

Het hoofdonderwerp van alle politieke filosofen is de vraag wat het meest rechtvaardige politieke beleid is. Is dat het liberalisme, het conservatisme het socialisme of iets anders? [Toegevoegd door uwkeuze.net: wij zeggen dat de fabrikant van een apparaat het beste weet hoe dat apparaat werkt en gebruikt dient te worden, dus het meest rechtvaardige politieke beleid voor mensen dient in handen te zijn van de Schepper van die mensen – God!] Democratie wordt door bijna geen enkele serieuze denker beschouwd als een moreel systeem op zich. Het is hoogstens een middel om een rechtvaardig resultaat te bereiken. Zo zal een echte liberaal een land waar een dictator een liberaal beleid voert rechtvaardiger vinden dan een democratisch land waar de meerderheid het socialisme heeft ingevoerd. En omgekeerd zal een echte socialist een socialistische dictatuur rechtvaardiger vinden dan een liberale democratie.

Stemrecht (democratie) is de moderne variant van brood en spelen. Maak mensen wijs dat vrijheid eruit bestaat een hokje rood te kleuren, en ze laten zich vier jaar als makke schapen reguleren, belasten en beperken.

[Een voorbeeld:] we zullen voor een voetbalwedstrijd graag de beste scheidsrechter willen kiezen, omdat de kans dan het grootste is dat er eerlijk wordt gefloten. Maar als die scheidsrechter dan toch onterecht een doelpunt afkeurt, dan zeggen we niet dat dat terecht is omdat de scheidsrechter dat nou eenmaal besloten heeft. Zo ook is binnen een democratie de

rechtvaardigheid van de beslissingen onafhankelijk van het feit dat die beslissingen door de meerderheid gekozen zijn. Het zijn de beslissingen zelf die goed of slecht zijn, en het is niet de methode van beslissen die een beslissing goed maakt.

Met andere woorden: je kan de rechtvaardigheid van een samenleving nooit toetsen aan de hand van hoe democratisch de samenleving is. Er zit geen inherente rechtvaardigheid aan democratie zelf. We kunnen ons er in ieder geval niet van afmaken door te zeggen: het is democratisch besloten, dus is het rechtvaardig. De daden van de democratie moeten op hun eigen merites beoordeeld worden. Ook Hitler is democratisch aan de macht gekomen, maar daaruit volgt niet dat zijn regime rechtvaardig was.

Democratie en vrijheid zijn met elkaar in strijd. Vrijheid betekent dat u over uzelf beslist, terwijl democratie betekent dat de massa over u beslist. Dus: een vrije welvarende samenleving moet het doel zijn, niet zoveel mogelijk democratie.

Democratie – een wolf in schaapskleren

Democratie is de moeder aller dooddoeners. Omdat we mogen stemmen, worden we geacht alles te accepteren wat de democratie ons voorschotelt. Als je niet stemt mag je niet klagen, want dan had je maar moeten stemmen. En als je wel stemt mag je ook niet klagen, want je hebt immers mogen stemmen. Doorgaans wordt democratie gelijkgesteld aan idealen als vrijheid, vrijheid van meningsuiting, gelijke rechten, zelfbestuur, het mogen kiezen van je leiders, het delegeren van macht en het verdedigen van de rechten van minderheden. Is dat terecht? Laten we deze zaken een voor een langslopen.

Is democratie gelijk aan vrijheid? Nee. Een democratie hoeft niet per se de vrijheden van burgers te respecteren. Als de meerderheid voor een wet stemt die een bepaalde vrijheid aantast, dan wordt die wet aangenomen. Democratie en vrijheid zijn dus twee verschillende dingen. Democratie is een

beslissingsmethode, maar de uitkomst van die beslissingsmethode kan zowel de vrijheid vergroten als verkleinen.

Maar is democratie niet toch gelijk aan vrijheid omdat we er zelf voor kiezen om bepaalde vrijheden in te leveren? Nee, want bijna niemand kiest er vrijwillig voor om zijn vrijheid in te leveren. Als er wordt voorgesteld de belastingen op luxe auto's te verhogen, dan zijn het doorgaans de mensen zonder luxe auto's die ervoor stemmen en de mensen met luxe auto's die ertegen stemmen. Het is dus meestal zo dat mensen niet zelf kiezen hun vrijheid in te leveren, maar dat continu de ene groep mensen de vrijheid van de andere groep aantast om er zelf beter van te worden. En als mensen zelf bepaalde vrijheden willen inleveren, door bijvoorbeeld in een klooster te gaan wonen of vrijwillig belasting over te maken aan de fiscus bij de aankoop van een luxe auto, dan kunnen ze dat gewoon doen. Daar is geen democratie voor nodig. De enige meerwaarde van de democratie is dat die het ook mogelijk maakt om de vrijheid van anderen te beperken. De politicus die van A wil nemen om aan B te geven kan altijd rekenen op de steun van B.

Betekent democratie vrijheid van meningsuiting? Nee, want een democratie kan ook de vrijheid van meningsuiting net zo ver beperken als ze wil. In Nederland is er ook geen volledige vrijheid van meningsuiting. Zo zijn discriminerende meningen over minderheden, smaad, laster, sommige beledigingen, het aanzetten tot haat, het beledigen van ons eigen of een bevriend staatshoofd en het ontkennen van de holocaust verboden. Hans Janmaat ging twee maanden de cel in omdat hij zich uitsprak tegen de multiculturele samenleving, een standpunt dat nu gemeengoed is. In een democratie kan het blijkbaar gevaarlijk zijn om meningen te hebben waar de meerderheid het niet mee eens is. [Toegevoegd door uwkeuze.net: dit kan naar verloop van tijd veranderen, als de mening van de meerderheid maar verandert!]

Gelijke rechten? Ook niet. In een democratie krijgt de meerderheid altijd zijn zin. Er is dus een ongelijkheid in rechten: de meerderheid heeft meer rechten dan de minderheid. Het mag dan zo zijn dat die meerderheid steeds wisselt – de ene keer hoor je bij de meerderheid en de andere keer hoor je bij de minderheid – maar per beslissing is er een ongelijkheid in rechten.

Duizenden democratisch gekozen wetten en regelingen zijn op soortgelijke manier gebaseerd op ongelijke rechten. Dat geldt voor alle subsidies, maar ook voor allerlei andere regelingen en uitkeringen waarbij bepaalde groepen speciale privileges krijgen. Het feit dat het aantal vestigingsvergunningen voor notarissen beperkt wordt is zo'n privilege. De gevestigde notaris heeft meer rechten dan de startende notaris: de gevestigde notaris heeft het recht om een notariskantoor te houden terwijl een startende notaris dat recht niet heeft.

Hoewel democratie in principe elke meerderheid meer rechten geeft dan de minderheid, zijn toch de meeste privileges voor minderheden. Dat zal ondermeer komen omdat minderheden er vaak hard voor lobbyen om speciale privileges te krijgen. Maar of het nu de minderheid of de meerderheid is die meer rechten heeft, de uitkomst van de democratie is blijkbaar dat niet iedereen dezelfde rechten heeft.

Zelfbestuur? Een individu kan zichzelf regeren, maar een volk kan zichzelf onmogelijk regeren. De wil van het volk bestaat niet. Alleen individuen kunnen dingen kiezen. De enige manier dat een volk zichzelf zou kunnen besturen is als alle 16 miljoen Nederlanders toevallig bij elke beslissing precies hetzelfde willen. Dat is niet het geval. Dus is het in de praktijk zo dat het steeds de meerderheid is die het land bestuurt. Op dit moment [d.w.z. toen dit artikel geschreven werd] besturen het CDA, de VVD en D66 met 78 Kamerzetels het land. Die drie partijen vertegenwoordigen 52 procent van de kiezers, 42 procent van de stemgerechtigden en 30 procent van de bevolking. Je kunt dus hoogstens zeggen dat 30 procent van het volk zichzelf regeert, terwijl 70 procent van het volk zichzelf niet regeert. Of dat 52 procent van de kiezers zichzelf mag regeren en 48 procent van de kiezers zichzelf niet mag regeren.

Maar het regeerakkoord is een compromis tussen het programma van drie verschillende partijen. Dat compromis vertegenwoordigt geen enkele partij en geen enkele kiezer. Dus in feite regeert 0 procent van het volk zichzelf. Bovendien wordt je gedwongen een package deal te accepteren. Ook de partij die het beste met jouw wensen overeenstemt, zal nog veel standpunten hebben waar je het niet mee eens bent. Dus zelfs als een partij

51 procent van de zetels zou halen en in haar eentje zou kunnen regeren, dan nog zou 0 procent van het volk zichzelf regeren.

Het mogen kiezen van je leiders? Ook dat is niet het geval. Stel dat u op D66 heeft gestemd bij de laatste verkiezingen, omdat u graag door D66 geleid wilt worden. De uitkomst is dat u geleid wordt door een compromis tussen CDA, de VVD en D66 en dus niet door D66 alleen, hetgeen was waar u voor koos. En als u bijvoorbeeld op de LPF heeft gestemd dan krijgt u helemaal niet wat u gekozen heeft. Democratie zou betekenen dat we onze eigen leiders mogen kiezen, als mensen die op de VVD hebben gestemd door de VVD worden geregeerd, mensen die op het CDA hebben gestemd door het CDA worden geregeerd, enzovoort. En je zou natuurlijk ook het recht moeten hebben jezelf als leider van jezelf te kiezen. In feite bestaan er in een democratie dan ook helemaal geen kiezers. Een keuze impliceert dat je mag kiezen wat je krijgt. Niet dat je een voorkeur mag uitspreken en vervolgens iets heel anders krijgt.

Delegeren we onze macht aan de politici? Heeft u ooit een contract getekend waarmee u de overheid volledige bevoegdheid geeft over uw leven zolang u eens in de vier jaar uw voorkeur mag uitspreken? Een contract waarin staat dat u een hoeveelheid diensten van de overheid krijgt, waarvan de aard en kwaliteit volledig vrij door de overheid zelf bepaald mag worden? Dat u in ruil daarvoor een hoeveelheid belastingen betaalt die de overheid vrij mag bepalen en veranderen? En dat de overheid naar eigen inzicht dingen aan u mag verbieden voor uw eigen bestwil? Dat de overheid de voorwaarden en details van het contract op elk moment eenzijdig mag veranderen? En tot slot, dat u nooit meer mag opzeggen en uw leven lang blijft gelden zo lang u in Nederland woont? Indien het antwoord op al deze vragen ja is, dan klopt het dat democratie betekent dat u uw macht delegeert aan de politici. Zo nee, dan is het helaas zo dat de politici over u regeren zonder uw toestemming.

Tot slot: het verdedigen van de rechten van minderheden? Dat is wel het laatste waar democratie voor staat. De rechten van een minderheid zijn onder een democratie alleen veilig als de meerderheid daarvoor kiest. Maar de rechten van een minderheid lopen juist dan het grootste risico als er een

meerderheid is die die rechten wil gaan aantasten. Precies in dat geval zal de meerderheid er voor stemmen om de rechten van de minderheid niet te respecteren.

Minderheden zijn dus vogelvrij in de democratie, en dat is goed te merken. Een paar voorbeelden. Alcohol is legaal omdat de meerderheid van de mensen drinkt, maar xtc is illegaal omdat de meerderheid xtc-gebruik afkeurt. Nu er minder mensen roken dan vroeger ziet de meerderheid zijn kans schoon om een rookvrije samenleving te creëren. Vandaar dat roken steeds zwaarder wordt belast en in steeds meer situaties verboden is. Mensen die hun kinderen thuis onderwijs willen geven komen in problemen met de leerplichtwet, omdat de meerderheid beter weet wat goed voor hun kinderen is. Mensen die liever zelf willen sparen voor hun pensioen moeten toch AOW-premie betalen. De democratie duldt geen tegenspraak.

Conclusie: Democratie betekent niets meer en niets minder dan de dictatuur van de meerderheid. En dat staat ook in de grondwet. Artikel 67, lid 2 luidt: “Besluiten [in de Eerste en Tweede Kamer] worden genomen bij meerderheid van stemmen.” Alle andere democratische idealen zijn mooie idealen, maar ze hebben niets met democratie te maken. Sterker nog: ze zijn in strijd met democratie, omdat de democratie al die idealen aantast. Wie streeft naar vrijheid, vrijheid van meningsuiting, gelijke rechten, zelfbestuur, het mogen kiezen van je leiders, het delegeren van macht en het verdedigen van de rechten van minderheden moet geen democraat zijn. Het idee dat al die zaken iets met democratie te maken hebben is Orwelliaanse Newspeak. Democratie is twee wolven en een schaap die erover stemmen wat ze vanavond gaan eten.

[Toegevoegd door uwkeuze.net: DEN HAAG (ANP) – De motie van wantrouwen van de Groep Wilders tegen minister Piet Hein Donner van Justitie heeft donderdag geen enkele steun gekregen. Tweede Kamerlid Geert Wilders wilde dat de bewindsman af zou treden, omdat Donner zich volgens hem niet ondubbelzinnig uitspreekt tegen de invoering van de islamitische wetgeving (sharia). “Ik had gehoopt dat de minister zou zeggen dat hij nooit en te nimmer de sharia in Nederland wilde,” aldus Geert Wilders in het spoeddebat over de kwestie. De bewindsman had gezegd dat als twee

derde van de Nederlanders de sharia zou willen invoeren, dat volgens hem mogelijk moet zijn. – Wilders vond in dit geval dat de minderheid zijn zin moet krijgen en niet de meerderheid!]

Een echte democraat ben je dan niet meer. Je wijst immers het principe af dat de meerderheid een bron is van legitimiteit. Je vindt hoogstens dat de meerderheid het beste kan beslissen over zaken waarvan jij vindt dat het niet duidelijk is dat er fundamentele rechten worden aangetast, zoals of de vuilnis op maandag of op dinsdag moet worden opgehaald.

De paradox is dat hoewel velen van ons denken dat we denken dat democratie heilig is, we dat niet echt denken. Anders zouden we bij elke beslissing van de overheid waar we het niet mee eens zijn wel denken: jammer, het heeft niet mijn voorkeur, maar het is een rechtvaardige beslissing want “we” hebben er zelf voor gekozen. We vinden het heel normaal dat mensen protesteren tegen overheidsbeleid dat ze oneerlijk vinden. En we vinden het ook heel normaal om over politiek te praten in termen van wat rechtvaardig is. Als we echt in democratie zouden geloven zouden we niet de moeite nemen onze mening te rechtvaardigen met normen en waarden anders dan de democratische norm dat het rechtvaardig is dat de meerderheid zijn zin krijgt. Een echte democraat zou moeten vinden dat de meerderheid het recht heeft om de minderheid uit te moorden. Gelukkig zijn we geen echte democraten.

Winston Churchill zei ooit: “Democratie is een slecht systeem, maar ik ken geen betere.” Het mag misschien waar zijn dat democratie tot onderdrukking kan leiden, maar is het niet zo dat het enige alternatief voor democratie dictatuur is? Nee. Dictatuur is geen alternatief voor democratie, want democratie is al een vorm van dictatuur. De relevante keuze is die tussen wel of geen dictatuur. Tussen vrijheid en onvrijheid. Als we kiezen voor dictatuur, dan kunnen we kiezen voor de dictatuur van de enkeling (dictator), de dictatuur van de minderheid (oligarchie) of de dictatuur van de meerderheid (democratie). Maar of het nou een enkeling, een minderheid of een meerderheid is die over ons regeert, het blijft een feit dat anderen over ons regeren.

Het beste alternatief voor de dictatuur van de meerderheid is dus vrijheid. Vrijheid is een simpel idee dat neerkomt op de Gulden Regel: “Wat gij niet wilt dat u geschiedt, doe dat ook een ander niet”. Dat is ongeveer de filosofie van het klassiek-liberalisme.

[Toegevoegd door uwkeuze.net: dit werkt alleen als iedereen eerlijk is, en dat is bij verre na niet! De Gulden Regel – een leefregel, een moreel appèl – wordt in de een of andere vorm aangetroffen in vrijwel elke godsdienst en cultuur, en is het uitgangspunt van veel humanistische stromingen en levensfilosofieën – “ga met anderen om, zoals je wilt dat anderen met jou omgaan.” Bij de Indianen luidt het als volgt: “Grote Geest, geef dat ik mijn buurman niet beoordeel voor ik een mijl in zijn mocassins (soort schoenen) heb gelopen.” In de Griekse filosofie: “Doe niet aan anderen wat uzelf niet wenst te ondergaan.” (Isocrates) Voorbeelden van uitspraken van de profeet Moh’ammed ﷺ (Allahs zegeningen en vrede zijn met hem) (Nederlandstalige interpretatie): “Allah heeft geen genade met degene die geen genade heeft met anderen.” En: “Niemand van jullie gelooft werkelijk totdat hij voor zijn broeder wenst wat hij voor zichzelf wenst.” Echter, vele mensen volgen hun begeerten, dus werkt deze Gulden Regel niet. Aldus pleiten moslims dat *taqwaa* (vroomheid, godsvrees) het enige anker is dat het menselijke morele systeem stevig maakt en bijeenhoudt.]

Toen in 1848 de parlementaire democratie in Nederland werd ingevoerd, werd het niet als doel gezien, maar als een middel om de vrijheid van het individu te beschermen tegen het willekeurige gezag van de koning. Maar gaandeweg is de democratie een eigen leven gaan leiden, is democratie een doel op zich geworden, en is men vergeten dat het oorspronkelijke doel het bereiken van individuele vrijheid was. Daarom is de demo(n)cratie verworden tot een continue machtsstrijd, waarbij iedereen zijn eigen belang nastreeft ten koste van alle anderen, met als resultaat dat iedereen slechter af is.

Literatuur: Gerard van Westerloo: De Melkert-Methode (NRC Magazine M, februari 2001), Gerard van Westerloo: De Illusie van Democratie (NRC Magazine M, mei 2002), Murray Rothbard: Power & Market, Robert Michels: Political Parties – A Sociological Study of the Oligarchical Tendencies of Modern Democracy, Friedrich Hayek: The Road to Serfdom, Fareed Zakaria:

The Future of Freedom- Illiberal Democracy at Home and Abroad, Hans-Hermann Hoppe: Democracy – The God That Failed, Robert Nozick: Anarchy, State and Utopia.

Als 'democratie' dan zo veel beter is dan de Islaam, waarom zijn er dan zo veel 'democraten' ontevreden en psychisch ziek en suïcidaal?

"En wie zich van Mijn gedenking afwendt, dan is er waarlijk een leven vol ontbering * voor hem..." (Koran 20:124.)

*Een leven vol stress en zorgen om het wereldse en het tot het uiterste gaan om meer van het wereldse te verkrijgen en angst voor vermindering ervan!

Waarom moslims niet geloven in democratie

Het schepsel denkt het beter te weten dan zijn Schepper!

Deel 1: Democratie, gebakken lucht!

Samengesteld door Aboe Yoesoef 'Abdoellaah.

Het is het einde van de beschaving zoals we dat kennen

Moslims geloven niet in democratie, maar onderzoeken het wel. We moeten weten waarom er in de Islaam geen plaats is voor democratie, waarom dit systeem niet werkt en wat de gevaren er van zijn. Kent u de films van *"The Terminator"* of *"The Matrix"*? In deze films worden de macht en heerschappij overgenomen door computers en robots, die met een 'eigen wil' regeren. Deze films tonen de angst aan van vele mensen over de toekomst, met betrekking tot de ontwikkeling van robots met kunstmatige intelligentie. De mensen zijn bang dat deze robots/computers een eigen 'wil' krijgen door de hoge intelligentie die ze door mensen krijgen geprogrammeerd. Men is werkelijk bang dat deze kunstmatige intelligentie intelligenter wordt dan de mensen en dat de robots/computers de macht overnemen en over de mensheid zullen heersen. Robots/computers, die door mensen zijn 'gecreëerd', bepalen zelf wat te doen, bepalen zelf wat goed is en wat slecht. Daar is men bang voor. Tenslotte, wie kan beter bepalen hoe een gecreëerd iets moet functioneren, de creatie of de maker? Nee, controle van robots/computers over de mensheid: *"It's the end of civilisation as we know it!"*

Democratie is net zo. De Schepper van de hemelen en de aarde en alles wat daar tussen is, dus ook de mensheid, is God, Allah, de Meest Barmhartige en de Meest Genadevolle. Hij is Degene Die de natuurwetten in werking heeft gesteld. Hij is Degene Die de mensheid daar voordeel van laat hebben. Hij is

Degene Die de wetten voor het gedrag van de mensen heeft bepaald. Het is Allah (Verheven en Geprezen is Hij) Die bepaalt tot hoe ver de mensen mogen gaan, wat goed is en wat slecht, wat toegestaan is en wat verboden.

In tegenstelling tot waar de robots/computers mogelijk toe in staat zijn, kan de mensheid de 'macht' nooit overnemen. *Laa h'awla walaa qoewata iellah biellaah* – er is geen macht noch kracht behalve bij Allah. De mensen doen met het systeem van democratie alleen zichzelf onrecht aan. Democratie zorgt voor problemen, omdat de schepping zelf wil bepalen wat goed is en wat slecht. Het schepsel denkt het beter te weten dan zijn Schepper. Daarom komt de evolutietheorie goed van pas. Zo kan men zijn Schepper ontkennen en wordt het gemakkelijker om zelf keuzes te maken. Maar zoals de evolutietheorie een theorie is waardoor mensen misleid worden (zie <http://uwkeuze.net/godallah/> voor diverse artikelen over de evolutie theorie), wordt ook in democratie geloofd hoewel het een misleiding is. Het is zo gemakkelijk om in deze twee theorieën te geloven omdat het past bij de begeerten.

Op dit moment is men zo ver verwijderd van de realiteit, dat het moeilijk is om terug te keren. In de tijd van de profeet Moh'ammed صلی اللہ علیہ وسلم (Allahs zegeningen en vrede zijn met hem) zal men over deze hedendaagse tijd ook wel gedacht hebben, dat is sciencefiction: "*It's the end of civilisation as we know it!*" (Zie het artikel <http://uwkeuze.net/de-vergeten-islamitische-beschaving/>.)

Wat is democratie eigenlijk?

Als we kijken in een woordenboek, dan lezen we het volgende:

- Staat waarin het volk regeert (dit is directe democratie).
- Staatsvorm waarbij het volk wordt geregeerd door gekozen vertegenwoordigers uit eigen gelederen (dit is indirecte democratie).

Als we er een encyclopedie op naslaan, dan lezen we:

- Democratie: bestuursvorm, gebaseerd op zelfbestuur door de individuele burgers.
- Directe democratie: bestuur op democratische grondslag, direct door de leden van een gemeenschap.
- Indirecte democratie (representatieve democratie): bestuur van een gemeenschap door vertegenwoordigers van de burgers. Deze vertegenwoordigers kunnen ter verantwoording worden geroepen en worden vervangen indien de kiezers niet tevreden zijn.

De hedendaagse democratie is dus eigenlijk een indirecte democratie, en wel heel erg indirect. Maar er is een term die de hedendaagse situatie nog beter beschrijft: oligarchie.

- oligarchie: regering van slechts weinig personen die behoren tot de bevoorrechte klasse.
- regering door weinigen; politieke structuur waarin de macht in handen is van een kleine, gesloten groep. In de Griekse Oudheid zag men het als een gedegenereerde vorm van aristocratie of democratie. In dit systeem overheerst onvermijdelijk een kleine actieve minderheid en zijn democratische constructies niet in staat deze machtsconcentratie teniet te doen.

We leven dus feitelijk in een oligarchie en niet in een democratie. We zitten vier jaar vast aan een regering en tijdens deze periode is de invloed van het volk zeer gering, al dan niet afwezig. Ook als de regering geen goed werk doet, worden zij pas na die vier jaar er op afgerekend, doordat men niet herkozen wordt.

Waar komt democratie vandaan?

Het klassieke Athene, in het oude Griekenland, was vanaf de democratische revolutie en de hervormingen van Kleisthenes van 508 v.C. tot de vernietiging van het politieke bestel door de Macedoniërs in 322 v.C. een directe democratie (185 jaar). Toen de Macedoniërs oprukten naar Athene en op enkele dagen afstand van de stad gesignaleerd waren, werd snel de Volksvergadering bijengeroepen en werd er beraadslaagd en besloten of men zou onderhandelen of vechten.

Dit is wel een heel groot verschil met de manier waarop men tegenwoordig dergelijke beslissingen overlaat aan een klein clubje politici, die op grond van geheime informatie besluiten dat er bommen op vijandige doelen (in Irak, Kosovo, Afghanistan etc.) worden gegooid, waarna de volksvertegenwoordigers er zonder veel kritiek in mee gaan.

De Volksvergadering was het belangrijkste wetgevende orgaan in de democratie van Athene, via welke de soevereiniteit en de wil van het volk tot uiting werden gebracht. Deze vorm van directe democratie wordt daarom ook wel “Volksvergadering-Democratie” (*Assembly Democracy*) genoemd. In de bijeenkomsten van de Volksvergadering waren alle volwassen, autochtone, vrije mannen (circa 30.000 burgers) zo’n 40 keer per jaar welkom. Dus democratie was hier ook slechts beperkt. Vrouwen, allochtonen en slaven bijvoorbeeld werd niets gevraagd. Voordat we de Atheners bekritisieren, omdat zij slavernij kenden en slaven, vrouwen en ‘allochtonen’ geen burgerrechten verleenden, moeten we niet vergeten dat in die tijd alle maatschappijen slavernij kenden en dat men in Europa en de Verenigde Staten tot in de 19de eeuw slavernij gekend hebben. Bovendien is het goed te bedenken dat het censuskiesrecht (stemrecht beperkt tot mensen die een bepaalde hoeveelheid belasting betaalden, dus mensen met geld) hier tot in de 19de eeuw nog van kracht was en dat vrouwenkiesrecht pas iets van de vorige eeuw is. In de Verenigde Staten wordt het grote delen van de zwarte bevolking nog steeds onnodig moeilijk gemaakt om hun stem uit te brengen en in Nederland mogen buitenlanders pas na een (legaal) verblijf van 5 jaar voor het nationale parlement stemmen.

Het probleem van democratie

Het democratisch ideaal van de Atheners was een politiek stelsel waarin gewone burgers als politiek mondig werden beschouwd. Om een politiek oordeel te vellen en over wetsvoorstellen te stemmen, hoefde je geen vakman (beroepspoliticus) te zijn. Dat is nou een van de vele problemen van de hedendaagse democratie.

Iedere burger, geleerd of niet, rijk of arm had gelijk recht van spreken (*isègoria*) als het om de publieke zaak ging. *Isègoria* werd beschouwd als de hoeksteen van de democratie. Deze hoeksteen ontbreekt in de hedendaagse democratie. Slechts een klein geselecteerd groepje neemt de beslissingen. Ook is het onmogelijk om iedere burger te betrekken bij het maken van de beslissingen. Elke burger zou zich dus bezig moeten houden met alle politieke vraagstukken, waarvan de meesten zeer complex en moeilijk zijn in deze grote, diverse en complexe samenleving. De hoeveelheid tijd die mensen ter beschikking hebben om informatie te verwerken is simpelweg beperkt. Wie bakt er dan nog het brood? Ook is het onmogelijk dat alle burgers op de hoogte zijn van alle feiten en informatie om tot een juiste keuze te komen; niet alleen qua tijd, maar ook qua intellect en capaciteiten om bepaalde zaken te onderzoeken of te begrijpen. Daarnaast staan niet alleen de hoeveelheid, maar ook de kwaliteit van de informatie die men tot zijn beschikking heeft regelmatig ter discussie. Wie bepaalt nou welke informatie betrouwbaar is en welke niet? Welke bron is goed en welke niet?

Het terugbrengen van de onbegrensde hoeveelheid informatie tot voor iedereen te verwerken proporties is een vraagstuk op zich. Terugbrengen vraagt om filteren en filteren is per definitie subjectief. Filteren kan 'voor' of 'door' een persoon plaatsvinden. In beide gevallen wordt de beeldvorming beperkt. Het verschil tussen 'voor' en 'door' filteren is dat als informatie door een persoon wordt gefilterd, deze persoon in staat is om te allen tijde meer informatie over een voor hem of haar interessant onderwerp te verzamelen. Filteren 'voor' een persoon doet al gauw aan censuur denken.

Tegenwoordig kiest men vertegenwoordigers (regeringspartij) op basis van een partijprogramma waar men zich meestal maar gedeeltelijk in kan vinden. In het oude Athene konden zij de ene keer een voorstel van een bepaalde spreker aannemen en een andere keer een voorstel van dezelfde spreker afwijzen. Een ander probleem van de democratie is dat die partijprogramma's vaak worden aangepast na de verkiezingen. Er wordt behoorlijk wat "water bij de wijn" gedaan. Er wordt veel beloofd, maar er komt vaak niet veel van terecht.

De steeds verder afnemende belangstelling voor de politiek in Nederland, zich uitend in lage opkomstcijfers bij verkiezingen en steeds lager wordende ledentallen van de politieke partijen, doet vragen rijzen bij de legitimiteit van het representatief vermogen van de overheid.

De grondvesten van de moderne liberale democratie werden in 1848 gelegd met de grondwet van Thorbecke. In dit systeem kunnen burgers alleen hun vertegenwoordigers in de Tweede Kamer, gemeenteraad en provinciale staten kiezen. Bestuurders (b.v. ministers) worden gekozen door de politieke lichamen. De directe invloed van de burger op het bestuur is daarmee zeer gering.

De Nederlandse overheid ziet vanuit haar perspectief een steeds complexer wordende samenleving. Door de toenemende differentiatie, variëteit en vaak conflicterende belangen van populaties, regio's, steden, leeftijdsgroepen, rassen, religies, lobbyisten, klassen, sectoren en beroepsgroepen, neemt de controleerbaarheid en stuurbaarheid van de samenleving af. Als reactie daarop probeert de overheid de variëteit van haar beleids- en controle-instrumenten evenredig te laten toenemen. Dit is paradoxaal, aangezien de overheid als 'systeem' nooit dezelfde complexiteit kan hebben als het 'systeem Nederland' zelf. Als we daarnaast de landsgrenzen loslaten blijkt dat de overheid ook zelf weer een speler is in bijvoorbeeld de Europese Unie. De 'postmoderne' burger, die zich steeds mondiger opstelt en die zich verder emancipeert, vindt zich steeds minder in dit systeem. De legitimiteit van de overheid staat hierdoor ter discussie.

Wie de consequentie van de klassieke democratische doctrine aanvaardt, dat besluiten worden genomen op basis van het grootste aantal stemmen, moet geraakt worden door het feit dat keuzes door een eenvoudige meerderheid de democratie verstoren in plaats van effectueren. De wil van de meerderheid is die van 'de meerderheid' en niet die van 'alle mensen'. Je blijft dus altijd een groep houden die het niet eens is met de beslissing, maar die zich er bij neer moet leggen. In deze democratie kan daarmee principieel geen sprake zijn van de wil van alle mensen. De minderheid kan het slachtoffer worden van de fouten of hebzucht van de meerderheid. De Wetten van Allah (Verheven en Geprezen is Hij) zijn daarentegen voor iedereen. Niemand die zich er voordeel mee kan doen, ten nadele van een ander. Iedereen is gelijk en blijft gelijk, terwijl men in een democratie zich met een meerderheid kan verrijken ten koste van de minderheid.

In de Nederlandse samenleving zijn er meer signalen dat de overheid 'moet veranderen' en dat er iets moet gebeuren om een eind te maken aan het hardnekkig disfunctioneren van de overheid. Verkokering, vriendjespolitiek en desinteresse worden genoemd als oorzaken van de kloof tussen de 'papieren werkelijkheid' (met veel zorg opgestelde wetten en regels) en de realiteit. Inspraak, referenda en interactieve beleidsvorming veranderen de democratie op één dimensie – mate van directheid – maar verder niet. Het is een vernieuwde wisselwerking tussen twee gescheiden entiteiten, 'overheid' en 'burger'. Sprake van een dynamisch geheel van omstandigheden is er niet; de spreekwoordelijke afstand tussen burger en overheid blijft onaangetast. De spelregels veranderen, maar de democratie blijft kritisch gezien functioneren als voorheen.

De overheid (zelf een steeds complexer wordende cluster van instanties, mensen, sectoren etc.) probeert steeds meer burgers te betrekken bij het vormen van beleid, onder de noemer 'interactieve beleidsvorming'. Wat gebeurt er als er meer mensen in het netwerk betrokken worden? Hoe moet de interactie er dan uit zien? Leidt dit tot orde, chaos of zelforganisatie? Stelt u zich eens voor, een debat van alle Nederlandse burgers, met alle voor- en tegen argumenten. Dit leidt uiteraard tot chaos en een zeer tijdrovende bezigheid.

Democratie is alleen positief voor de meerderheid, maar een verlies voor de minderheid. Het Westen is zo trots op hun democratie, terwijl er eigenlijk geen democratie is. Denk bijvoorbeeld aan de VN, waarin 5 landen een vetorecht hebben, dit is geen democratie. Het koningshuis in Nederland is geen democratie. Als de regering met een probleem zit, wordt er even een wetswijziging doorgevoerd zonder de bevolking te laten meebeslissen, dit is geen democratie. Het onder druk zetten van hun eigen generaals door Amerika, omdat zij de aanvallen op Irak niet zagen zitten, dit is geen democratie. Men zegt dat Israël democratie in het gebied heeft gebracht. Maar was het niet zo dat toen er ministers tegen de bezuinigingsplannen van Sharon waren, dat zij toen ontslagen werden? En was het niet zo, dat toen de meeste landen het internationale gerechtshof in Den Haag erkende, Amerika deze landen bedreigde met opzegging van militaire steun of zelfs militaire acties tegen Nederland? Nee, democratie is niet fijn als het tegen je gebruikt wordt. Dit zijn slechts enkele voorbeelden van zogenaamde democratische landen die zelf democratie verwerpen en neigen naar een dictatuur.

Conclusie

Democratie is niet meer dan gebakken lucht, het werkt niet en veroorzaakt alleen maar problemen. Voor al deze problemen is er een oplossing; de Islam. Waarom opnieuw het wiel uitvinden? Allah (Verheven en Geprezen is Hij) zegt ons in de Qor-aan (Nederlandstalige interpretatie): “En wanneer er tot hen gezegd wordt: ‘Veroorzaak geen verdorvenheid (#2) op de aarde,’ dan zeggen zij: ‘Wij zijn slechts (deugdzame) verbeteraars.’ Welnee (integendeel)! Waarlijk, zij zijn de verderfzaaiers, maar zij beseffen dit niet.” [Soerat al-Baqarah (2), aayah 11-12.]

<<<(#2) D.w.z. ongeloof en daden van ongehoorzaamheid. Aboe Dja’far zei dat ar-Rabi’ ibn Anas zei dat Aboe al-’Aliyah zei dat Allahs Uitspraak “veroorzaak geen verdorvenheid op aarde” betekent: “Bega geen daden van ongehoorzaamheid op aarde. Hun verdorvenheid is het niet gehoorzamen van Allah, omdat eenieder die Allah niet gehoorzaam is op aarde, of beveelt dat Allah niet gehoorzaamd mag worden, verdorvenheid begaan heeft op aarde. Goedheid zal zowel op aarde als in de hemel verwezenlijkt worden d.m.v. gehoorzaamheid (jegens Allah).”>>>

Het grote gevaar van democratie

Wat gisteren ondenkbaar was, is vandaag gek en morgen normaal en overmorgen ouderwets ; en wat vandaag verboden is kan morgen toegestaan zijn en *vice versa*. Dit is eigenlijk het grootste gevaar en de kern van het probleem van democratie. Zoals wij moslims weten, is *shaytaan* (satan) onze vijand. Door toe te geven aan zijn influisteringen (slechte suggesties die hij rooskleurig voorschotelt) verrichten mensen de vreemdste handelingen. Dit gaat stap voor stap. Steeds een stapje dichterbij de afgrond. Wij moslims weten dat bijna alle problemen in de wereld ontstaan door gedrag dat tegen de islamitische *sharie’ah* ingaat. Als er een probleem is, dan heeft de Islam daar een oplossing voor. Misschien lijkt die oplossing in eerste opzicht niet prettig, omdat het tegen onze begeerten ingaat, maar uiteindelijk zal dit het probleem oplossen. Als men ziek is moet er misschien gesneden worden.

Door afstand te doen van de Islaam en het volgen van andere systemen zoals democratie, komen er problemen. Waarden en normen vervagen. Stap voor stap. Wat gisteren ondenkbaar was, is vandaag gek en morgen normaal en overmorgen ouderwets ; en wat vandaag verboden is kan morgen toegestaan zijn en vice versa. De mens wordt steeds gekker en vertoont steeds vreemder en extremer gedrag. De onveiligheid en bizarre gebeurtenissen nemen toe. Wie had 50 jaar geleden kunnen denken dat er bloot te zien is op de tv. Nu kijken zelfs kleuters naar schaars geklede vrouwen, tijdens bijvoorbeeld reclames en men vindt het heel normaal. Op straat wordt iemand met een hoofddoek nagekeken en men vindt dat zij bevrijd moet worden van de onderdrukking. Dit terwijl 50 jaar geleden de hedendaagse klederdracht als abnormaal en zeer onzedelijk betiteld zou worden. Waarden en normen vervagen. Of wie had er 100 jaar geleden kunnen denken dat alcohol en prostitutie gelegaliseerd zouden worden en dat het verkrijgbaar is op bijna elke hoek van de straat?

Door democratie kunnen er vreemde wetten ingesteld worden of goede wetten afgeschaft, als de meerderheid er maar voor kiest. Hoelang nog voordat pedofilie gelegaliseerd wordt? Hoelang duurt het nog voordat kinderporno in de supermarkt ligt? 10 jaar? 50 jaar? Als de meerderheid er maar mee instemt, omdat zij zelf een ziekte in hun hart hebben, dan gebeurt het. Moge Allah de Almachtige ons hiertegen beschermen. Dit klinkt allemaal overdreven en vergezocht, maar we zien nu al vele aspecten die we als normaal zijn gaan zien, die een tijdje geleden nog abnormaal waren. Wat gisteren ondenkbaar was, is vandaag gek en morgen normaal en overmorgen ouderwets ; en wat vandaag verboden is kan morgen toegestaan zijn en vice versa.

Een voorbeeld om te volgen

Een termietenest is een complex bouwwerk. Machtige structuren worden opgebouwd door een leger aan individueel opererende termieten. Een termiet kan in tien dagen niet hetzelfde bereiken als tien termieten op één dag. Het collectief van termieten vormt een netwerk met een grotere

intelligentie dan de wiskundige som van de individuele intelligentie doet vermoeden. Het complexe gedrag dat ontstaat door het toepassen van eenvoudige spelregels in een heterogeen systeem creëert orde uit chaos. Het eenvoudige gedrag van elke afzonderlijke en individueel opererende termiet die bouwstenen bij elkaar brengt, resulteert in zeer complexe bouwwerken.

Allah de Verhevene zegt in de Koran (Nederlandstalige interpretatie): “En jouw Heer inspireerde de bij: ‘Maak huizen in de bergen en in de bomen en in wat zij (de mensen) bouwen.’” [Soerat an-Nah’l (16), aayah 68.]

Inspiratie betekent normaliter de boodschap die door Allah wordt geplaatst in de geest of het hart. In dit vers wordt er verwezen naar het instinct van de bij. (A. Yusuf Ali Quran Commentary, de herziene versie.)

Termieten kunnen middels eenvoudige spelregels (het instinct) complexe problemen oplossen. De spelregels van termieten laten toe dat een nest op verschillende plekken kan ontstaan, maar niet dat het collectief besluit om een nest niet te bouwen, zij hebben immers geen vrije wil. De termiet beschikt niet over de wil om ‘nee’ te zeggen tegen de bouw van een nest. De termieten zijn niet in staat om hun spelregels, die leiden tot het bouwen van een nest, ter discussie te stellen. Dit kunnen mensen wel, want zij hebben een beperkte vrije wil. Daarom gaat het bij mensen juist vaak fout.

Allah de Verhevene zegt (Nederlandstalige interpretatie): “En zeg (O Moh’ammed): ‘De waarheid is van jullie Heer.’ Dus eenieder die wil, laat hem dan geloven; en eenieder die wil, laat hem dan ongelovig zijn (eenieder is verantwoordelijk voor zijn keuze). Waarlijk, Wij hebben voor de onrechtplegers een Vuur (de Hel) voorbereid wiens muren hen zullen omringen. En als zij om hulp (verlichting, water tegen de dorst) vragen, worden zij geholpen met water als *al-moehl* (#3) dat de gezichten roostert. Verschrikkelijk is de drank en een slechte verblijfplaats!” [Soerat al-Kahf (18), aayah 29.]

<<<(#3) *Al-Moehl* stinkt, is zwart, dik en zeer heet. Wanneer de ongelovige het wil drinken en het dicht bij zijn gezicht brengt, zal het zijn gezicht verbranden zodat de huid van zijn gezicht valt. (*Tefsier Ibn Kethier*).>>>

Door onze beperkte vrije wil kunnen we kiezen, wat een overeenkomstige persoonlijke verantwoordelijkheid met zich meebrengt. Keer op keer wordt de waarheid onder onze aandacht gebracht. Indien we het weigeren, dienen we alle verschrikkelijke consequenties – zoals die voorgesteld zijn door het Vuur van de Hel – te aanvaarden.

De Schepper weet beter hoe het schepsel dient te leven. Zodra het schepsel denkt het beter te weten, dan gaat het fout. De spelregels (de islamitische *sharie'ah*) zijn er niet voor niets en dienen nageleefd te worden. Waarom zijn de blinde termieten in staat om wonderbaarlijke bouwwerken te bouwen, terwijl zij blind zijn? Zij volgen de spelregels (instinctief). Omdat mensen dit niet doen (vrije keuze) veroorzaken ze vele problemen? Zij schuiven de spelregels aan de kant en denken het beter te weten; het ronde wiel wordt vervormd en gaat dus hobbelen, wat men vervolgens weer probeert bij te schaven – maar het hobbelen wordt niet verholpen. De termieten volgen hun instinct en samen bouwen ze iets op. De mensen volgen hun eigen wil (o.a. democratie) en breken alleen maar af.

Imaam Ibn al-Qayyim al-Djawziyyah schreef in zijn boek *'Oeddat oes-Saabirien wa Dzakhirat oes-Shaakirien*: “Allah heeft engelen geschapen met verstand en geen begeertes, dieren met begeertes en geen verstand, en de mens (alsook de *djinn*) met zowel verstand als begeertes. Dus als het verstand van een persoon sterker is dan zijn begeertes, is hij (bij wijze van spreken) beter dan een engel. En als zijn begeertes sterker zijn dan zijn verstand, dan is hij (bij wijze van spreken) erger dan een dier...”

Gedroegen de mensen zich maar zoals de termieten, samen één collectief, met de Qor-aan als hun “instinct”. Allah de Alwetende zegt (Nederlandstalige interpretatie): “O mensen! Vrees jullie Heer en ducht de Dag waarop een ouder zijn kind niet van nut kan zijn, noch kan een kind zijn ouder iets van nut zijn! (#4) Waarlijk, de belofte van Allah is waar! Dus laat het wereldse leven jullie niet misleiden, en laat de misleider (#5) jullie niet misleiden aangaande Allah.” [Soerat Loeqmaan (31), *aayah* 33.]

<<<(#4) Ook al zou een ouder zich voor zijn kind willen opofferen, het zal niet geaccepteerd worden van hem. Hetzelfde geldt voor het kind wanneer hij

zich zou willen opofferen omwille van zijn ouder, het zal niet van hem geaccepteerd worden. (*Tefsier Ibn Kethier.*)>>>

<<<(#5) *Al-Gharoor* (de misleider) kan de satan zijn, of een persoon, of een groep, of zelfs je eigen ego, of iets anders. De reden voor het gebruik van een dergelijk veelomvattend en betekenisvol woord in zijn onvoorwaardelijke vorm zonder iemand of iets te identificeren, is omdat er voor verschillende mensen verschillende manieren zijn die misleiding voor hen veroorzaken. Elk specifiek middel of oorzaak dat een persoon misleidt tot afdwaling van de correcte weg naar de verkeerde weg zal in zijn specifieke geval *al-gharoor* zijn. (*Tefhiem al-Qor-aan*, Sayyid Aboe al-A'laa Mawdoedie.)>>>

**HET BESTE ARGUMENT TEGEN DEMOCRATIE
IS EEN GESPREKJE VAN VIJF MINUTEN
MET EEN GEMIDDELDE STEMMER** - Churchill

lees op **uwkeuze.net** waarom moslims niet geloven in demo(n)cratie

Deel 2: Islam en democratie

Door Abdul-Jabbar vd Ven.

Waarom democratie *koefr* (ongeloof) is

In het vorige deel over democratie hebben we reeds de onpraktische kanten gezien van het democratische systeem, zonder verder in te gaan op de vraag in welke mate het systeem van democratie te verenigen valt met de *sharie'ah* (wetten) van Allah. Dat is het punt waar we nu naar gaan kijken, namelijk: valt de democratie wel te verenigen met de islamitische wetgeving (*as-sharie'ah*)?

Zoals de titel boven dit artikel reeds aangeeft is het antwoord op deze vraag duidelijk “nee”! Wanneer ik dit zeg in discussies met ongelovigen en afgedwaalde moslims, begrijpt men uit deze opmerking vaak meteen dat ik “dus voor dictatuur en onderdrukking ben”, want dat is waar men aan denkt wanneer iemand zegt tegen democratie te zijn. Deze reactie toont aan hoezeer deze personen reeds geïndoctrineerd zijn met het idee dat democratie gelijk staat aan vrijheid, blijheid en gerechtigheid, en alles dat daar van afwijkt gelijk moet staan aan dictatuur en onderdrukking. Het mag dan ook geen wonder heten dat veel van deze mensen onnadenkend met de Amerikaanse kudde mee rennen wanneer die weer eens een land platbombarderen om “de democratie te verdedigen”, zoals ze dat deden in Vietnam, Afghanistan en vele andere derde wereldlanden. Dat ze ondertussen hierin radicaler en meer fundamentalistisch zijn geworden dan veel van hun tegenstanders, zien ze over het hoofd, want een democraat kan immers niet radicaal en fundamentalistisch zijn; dat zijn alleen de moslims.

Wanneer ik zeg dat democratie niet valt te verenigen met de islamitische wetgeving, moet ik er in één adem aan toevoegen dat socialisme, fascisme, communisme, zionisme, Boeddhisme, of welke andere menselijke ideologie dan ook, evenmin te verenigen is met de *sharie'ah* van Allah (Verheven en Geprezen is Hij). Meestal krijg ik echter de kans niet meer om dit er aan toe

te voegen, nadat die “verschrikkelijke” uitspraak over democratie reeds uit mijn mond is gekomen. Wat men ook niet wil horen, is dat de islamitische *sharie’ah* beter en completer is dan al deze ideologieën, en dat de democratie juist een armzalig systeem is in vergelijking met de islamitische *sharie’ah*. Dat een afwijzing van democratie automatisch een afwijzing van mensenrechten en gerechtigheid zou zijn, is een dus een hele slechte grap, of anders een uitspraak van een onwetend persoon.

Niet alleen is het *h’araam* (verboden) voor een moslim om een ander systeem te verkiezen boven de islamitische *sharie’ah*; het is zelfs een daad die hem buiten de Islaam kan sluiten en hem tot *kaafir* (ongelovige) kan maken, en de bewijzen hiervoor uit de islamitische bronnen zijn zelfs te veel om op deze paar pagina’s te vermelden. Onze geliefde profeet Moh’ammed صلی اللہ علیہ وسلم (*salallaahoe ‘alayhie wa sellem* - Allahs zegeningen en vrede zijn met hem) heeft samen met zijn *sah’aabah* (metgezellen) zijn bloed, zweet en tranen gegeven voor het vestigen van een islamitische staat op het Arabische schiereiland, maar deze onwetende mensen pleiten voor een scheiding van religie en staat, terwijl ze nog beweren moslims te zijn. Eenieder die de Qor-aan en de *Soennah* een beetje kent, weet dat er talloze wetten in staan vermeld die we toe behoren te passen in ons dagelijkse leven. Veel van die wetten slaan op onze persoonlijke privésfeer, zoals de omgang met onze burens en echtgenotes, of hoe we een toilet zouden moeten bezoeken. Maar andere wetten slaan op de staat, en moeten door de staat voltrokken worden. Een voorbeeld hiervan is *aayah* 38 uit *soerat al-Maa-idah* (5), waarin Allah de Verhevene zegt (Nederlandstalige interpretatie): “En (wat betreft) de dief en de dievegge, hak hun (rechter) handen (vanaf het polsgewricht) af als een vergelding voor wat zij begingen, een bestraffing als voorbeeld van Allah (om anderen af te schrikken). En Allah is Almachtig, Alwijs.”

Alleen al in deze *aayah* zien we een BEVEL van Allah om hun hand af te zetten, wat betekent dat er dus een bepaalde autoriteit moet zijn die deze straf voltrekt. Het zou belachelijk zijn om te denken dat deze *aayah* voor de dief zelf bedoeld is, dus dat hij uit zichzelf een mes zou pakken om zijn eigen hand te amputeren, en vele andere voorbeelden hiervan kunnen genoemd worden in dit geval. Moet de overspelige echtgenoot zichzelf stenigen, en moet de dronkaard zichzelf slaag geven? Natuurlijk moet hiervoor een

autoriteit zijn, die deze straf voltrekt nadat de persoon in kwestie schuldig is bevonden na een eerlijke rechtszaak. Alleen dit feit is al genoeg om het idee van scheiding van religie en staat te ontwrichten, maar daarbuiten zijn er nog vele bewijzen die aantonen dat het regeren met iets anders dan de islamitische *sharie'ah* zonder twijfel *h'araam* is.

Alleen al in *soerat al-Maa-idah* (5) kunnen we tientallen *aayaat* aanhalen die dit punt overduidelijk naar voren brengen. Zo zegt Allah de Verhevene in *aayah* 44 van deze Nobele *soerah* (Nederlandstalige interpretatie): “...En wie niet oordeelt met wat Allah neergezonden heeft, zij zijn dan de ongelovigen.”

<<<Toevoeging van uwkeuze.net. ‘Aliy ibn Abie Talh’ah gaf aan dat Ibn ‘Abbaas (een metgezel – moge Allah tevreden zijn met hem) opmerkte: “Eenieder die verwerpt wat Allah geopenbaard heeft, heeft *koefr* begaan, en eenieder die accepteert wat Allah geopenbaard heeft, maar hier niet mee regeert (terwijl hij de verplichting om er mee te regeren niet ontkent), is een onrechtvaardige en een *faasiq* (verdorvene, opstandige, grote zondaar, maar treedt niet buiten de oevers van de Islaam).” Echter, als men de verplichting om te regeren met hetgeen Allah de Verhevene heeft neergezonden ontkent, treed men wel buiten de oevers van de Islaam. Sheikh Ibn Taymiyyah heeft gezegd: “Er bestaat geen twijfel over het feit dat degene die niet gelooft dat het verplicht is om te oordelen volgens hetgeen Allah aan Zijn boodschapper heeft geopenbaard, een ongelovige is.” (Zie *Minhaadj as-Soennah*, volume 5, p. 130.)>>>

Vandaag de dag is er een grote groep misleide moslims die bij het horen van deze *aayah* (5:44) meteen opspringen uit hun stoel, om aan te komen met de bekende uitspraak van de metgezel Ibn ‘Abbaas (moge Allah tevreden met hem zijn) bij deze *aayah*, waarin hij zei dat het regeren met andere wetten dan die van Allah “kleine *koefr*” (klein ongeloof) is, die een persoon nog niet tot ongelovige maakt (“*koefr doena koefr*”). Aangezien deze uitspraak vaak verkeerd wordt begrepen en uit zijn context wordt gehaald, lijkt het me verstandig om hier even dieper op in te gaan. Ten eerste is het bekend onder de geleerden dat er een zwakte zit in de keten van overleveraars van deze uitspraak, maar om daar nu op in te gaan is niet het juiste moment. Ten tweede moet men weten, dat als men deze uitspraak toch wil gebruiken als

bewijs, er nog enkele grote obstakels overblijven. Ibn ‘Abbaas (moge Allah tevreden met hem zijn) deed deze bekende uitspraak in een bepaalde periode en omstandigheid, en kan zeker niet als een algemene uitspraak worden gebruikt voor het verdedigen van leiders van vandaag de dag. Hij deed deze uitspraak in de rumoerige periode waarin er onenigheid was ontstaan tussen Moe’aawiyah en ‘Aliy ibn Abie Taaib (moge Allah tevreden met hen zijn) over wie er recht had op het khalifaat. Om het geschil op te lossen hadden beide *sah’aabah* een scheidsrechter naar voren geschoven; Aboe Moesaa al-Ash’arie voor ‘Aliy en ‘Amr ibn al-‘Aas voor Moe’aawiyah (moge Allah tevreden met hen zijn). Toen deze twee scheidsrechters een beslissing velden die enkele opstandelingen niet aanstond, haalden deze opstandelingen bovengenoemde *aayah* aan en verklaarden daarmee Aboe Moesaa al-Ash’arie en ‘Amr ibn al-‘Aas (moge Allah tevreden met hem zijn) tot ongelovigen. Als antwoord op deze verkeerde interpretatie van de *aayah* deed Ibn ‘Abbaas (moge Allah tevreden met hem zijn) zijn uitspraak over “kleine *koefr*”, ter verdediging van Aboe Moesaa en ‘Amr ibn al-‘Aas (moge Allah tevreden met hen zijn).

De situatie waarin deze uitspraak tot stand kwam was dus heel anders dan die we vandaag de dag bij de leiders van onze landen aantreffen. Deze *sahaabah* zetten niet de *sharie’ah* aan de kant en zij veranderden haar wetten niet. Het is zelfs zo dat er een andere uitspraak van deze zelfde Ibn ‘Abbaas bestaat (moge Allah tevreden met hem zijn), bij dezelfde *aayah*, waarin hij zegt dat het “genoeg *koefr*” is wanneer iemand niet rechtspreekt met wat Allah de Verhevene geopenbaard heeft. “Genoeg *koefr*” betekent hier grote *koefr*, dat een persoon buiten de Islaam sluit, en de bewijzen hiervoor zijn veelvuldig. Zo is het bijvoorbeeld een bekend feit bij de geleerden dat de uitspraak van één, of enkele metgezellen, niet genoeg is om een algemene *aayah* specifiek te maken, tenzij er een andere, bevestigende *aayah* bestaat die zijn uitspraak ondersteunt, of een betrouwbare *h’adieth* (overlevering), of overeenstemming van de geleerden (*idjmaa’*). Aangezien dit niet het geval is met bovengenoemde *aayah* (in tegendeel), kunnen we dus niet zeggen dat één uitspraak van een metgezel de algemene en duidelijke betekenis van de desbetreffende *aayah* kan veranderen.

Deze regel noemen we “*laa yasloeh’ moekhasisan liel-Qor’aan*”. Dit betekent niet dat de uitspraak van Ibn ‘Abbaas (moge Allah tevreden met hem zijn) fout hoeft te zijn, maar hij en de andere metgezellen (moge Allah tevreden met hen zijn) begrepen de betekenis ervan in zijn juiste context in de omstandigheden en tijd waarin de uitspraak is gedaan. Die omstandigheden vallen geenszins te vergelijken met die van vandaag de dag, waarin we onze misdadige leiders zien regeren met andere wetten dan die van Allah (Glorieus en Geprezen is Hij) en Zijn boodschapper ﷺ (Allahs zegeningen en vrede zijn met hem), en een deel van de *sharie’ah* vervangen door wetten die zijn genomen uit de Franse, Zwitserse of Britse wet, of uit het socialisme, of hun eigen influisteringen. Wie dit doet is zonder twijfel een *kaafir* (ongelovige), zoals we dadelijk nog zullen zien uit de uitspraken van verschillende grote geleerden.

Ibn ‘Abbaas (moge Allah tevreden zijn met hem) is ver verwijderd van diegenen die vandaag de dag zijn woorden gebruiken om de ongelovige leiders te beschermen. Toen Ibn ‘Abbaas (moge Allah tevreden met hem zijn) met enkele andere metgezellen van mening verschilde over het offeren van een lam, haalde hij *aayaat* uit de Qor-aan aan en uitspraken van de profeet ﷺ (Allahs zegeningen en vrede zijn met hem). De andere metgezellen zeiden daarop: “Aboe Bakr en ‘Oemar hebben het nooit gezegd of het verplicht genoemd.” Ibn ‘Abbaas (moge Allah tevreden met hem zijn) sprak daarop zijn beroemde uitspraak uit: “Ik vertel jullie: ‘Allah en de boodschapper hebben gezegd’, maar jullie zeggen: ‘Aboe Bakr en ‘Oemar hebben gezegd’. Zijn jullie niet bang dat de hemelen op jullie hoofd neer zullen storten?!” (Dit is een betrouwbare overlevering.) Zou deze zelfde Ibn ‘Abbaas (moge Allah tevreden met hem zijn) dan blij zijn om te zien dat zijn naam vandaag de dag gebruikt wordt tegen beslissende en duidelijke *aayaat* van de Qor-aan in?!

Aangehaalde *aayah* (5:44) is echter lang niet de enige *aayah* die ons aanspoort tot het rechtspreken met de islamitische *sharie’ah* alleen. Ook in de volgende *aayah* (5:45) zegt Allah de Verhevene om het verbod nog eens te benadrukken (Nederlandstalige interpretatie): “...En wie niet oordeelt met wat Allah neergezonden heeft, zij zijn dan de onrechtvaardigen.” Alsof deze

woorden nog niet duidelijk genoeg zijn, zegt Allah de Verhevene slechts twee *aayaat* verder (5:47) (Nederlandstalige interpretatie): “...En wie niet oordeelt met hetgeen Allah neergezonden heeft, zij zijn dan de *faasiqoen* (zondaren, goddelozen, opstandig en ongehoorzaam jegens Allah).” Wederom twee *aayaat* verder (5:49) geeft Allah de Verhevene Zijn boodschapper صلی اللہ علیہ وسلم (Allahs zegeningen en vrede zijn met hem) het duidelijke bevel om te regeren met de islamitische *sharie’ah*, wanneer Hij zegt (Nederlandstalige interpretatie): “En dat je oordeelt (O Moh’ammed) tussen hen met hetgeen Allah neergezonden heeft en volg hun begeerten niet...” In de *aayah* die daarop volgt (5:50), lezen we dat Allah de Almachtige zegt (Nederlandstalige interpretatie): “Wensen zij dan het oordeel (regels en gewoonten) van de (dagen van) *djaahiliyyah* [onwetendheid (#6) (#7)]!? En wie is er beter dan Allah in het oordelen voor een volk dat met zekerheid gelooft?”

<<<Toevoeging van uwkeuze.net. (#6) *Djaahiliyyah*: onwetendheid. De term *djaahiliyyah* verwijst naar de periode van morele onwetendheid van een volk of beschaving, de periode tussen het verdwijnen van het profetisch onderricht en de komst van een andere; en, in het bijzonder, naar de periode van het Arabische heidendom vóór de komst van de profeet Moh’ammed صلی اللہ علیہ وسلم (Allahs zegeningen en vrede zijn met hem). De term beschrijft, los van deze historische gevoelswaarden, de toestand van morele onwetendheid of onachtzaamheid in algemene zin, ongeacht de tijd of maatschappelijke omgeving. *Djaahiliyyah* duidt ook op daden en uitspraken die bestonden in of die geërfd werden uit de periode vóór de komst van de profeet Moh’ammed صلی اللہ علیہ وسلم en die tegen de islamitische wetgeving indruisen. Ibn ‘Abbaas (moge Allah tevreden zijn met hem) verhaalde: “De profeet صلی اللہ علیہ وسلم heeft gezegd (Nederlandstalige interpretatie): ‘De meest gehate personen bij Allah zijn drie: (1) een persoon die afwijkt van de waarheid en rechtvaardigheid in *al-H’aram* (de Heilige Moskee in Mekkah); (2) een persoon die wil dat de tradities van de pre-islamitische periode van onwetendheid (*djaahiliyyah*) behouden blijven in de Islaam; (3) een persoon die het bloed van iemand wil vergieten zonder enig recht.’” (Overgeleverd door al-Boekhaarie.)>>>

<<<Toevoeging van uwkeuze.net. (#7) De Dagen van Onwetendheid waren dagen van stamcultuur, vetes en zelfzuchtige benadrukking van verschillen in

de mens. Die dagen zijn werkelijk nog niet voorbij (nationalisme, racisme, hebzucht etc.). Het is de missie van de Islaam om ons weg te leiden van deze incorrecte mentale houding, richting de ware houding van eenheid. Als ons geloof met overtuiging is (en niet alleen een kwestie van woorden), dan zal Allah ons leiden naar die eenheid. (A. Yusuf Ali Quran Commentary, de herziene versie.)>>>

De grote, vroegere geleerde al-H'assan al-Basri zei hierover: "Wie rechtsprekt met iets anders dan de *sharie'ah* van Allah, wenst de rechtspraak van de *djaahiliyyah*." De grote *tefsier*-geleerde Ibn Kethier, zegt in zijn commentaar op deze *aayah*: "Hij, de Verhevene, verwerpt degene die de rechtspraak van Allah in de steek laat, die alles omvat wat goed is, en alles verbiedt wat slecht is, en die zijn toevlucht zoekt bij alles wat daar van afwijkt, met (eigen) meningen, verlangens en terminologieën die mensen hebben verzonnen zonder basis daarvoor te hebben in de *sharie'ah* van Allah. Zoals de mensen in de *djaahiliyyah* rechtspraken met afdwalingen en onwetendheid, van waaruit ze verzonnen met hun (eigen) meningen en verlangens, en waarmee de Tataren rechtspreken met hun koninklijke politieke ideeën die genomen zijn van hun koning Djengis Khaan, die voor hun "*al-Yaasiq*" bedacht heeft. Dat is een benaming voor een boek dat samengesteld is van verschillende wetboeken; de joodse en de christelijke en de islamitische religie, en andere dan deze (drie). Er staan tevens veel wetten in die hij genomen heeft van zijn eigen inzichten en influisteringen. Het werd een rechtspraak die gevolgd werd door zijn nakomelingen, die ze prefereren boven de rechtspraak van het Boek van Allah en de *Soennah* van Zijn boodschapper ﷺ (Allahs zegeningen en vrede zijn met hem). Wie dit doet (en zich er bewust van is) is een *kaafir* (ongelovige), en het is verplicht (*waadajib*) om hem te bestrijden tot hij terugkeert naar de rechtspraak van Allah de Verhevene en Zijn boodschapper ﷺ, en dat hij niet rechtsprekt met iets anders dan dat; of het nu weinig is of veel."

Deze *fatwaa* slaat ook op de leiders van onze landen vandaag de dag, al proberen sommigen dit feit te weerleggen met enkele zwakke argumenten. Helaas is de ruimte hier te beperkt om verder op die argumenten in te gaan, maar de woorden van deze grote geleerde, Ibn Kethier, zeggen genoeg.

Bovendien is dit niet de enige *fatwaa* die deze sheikh heeft uitgesproken over dit vraagstuk, en zijn er vele andere te vinden die onze beweringen ondersteunen. Als we bijvoorbeeld naar de woorden van Allah kijken in *aayah* 121 van *soerat al-An'aam* (6) (Nederlandstalige interpretatie): “...En als jullie hen gehoorzamen, dan zullen jullie zeker afgodenaanbidders zijn.” Ibn Kethier schrijft in zijn uitleg bij deze *aayah*: “Als jullie het gebod van Allah aan jullie en Zijn Wetgeving in de steek laten voor de uitspraak van iemand anders dan Hem, en jullie verkiezen iets anders buiten Hem, dan is dit de werkelijke *shirk* (afgoderij), zoals de woorden van Allah (Nederlandstalige interpretatie): “Zij (joden en christenen) hebben hun rabbijnen en hun monniken tot heren naast Allah genomen...” [Soerat at-Tawbah (9), *aayah* 31.] En at-Tirmidzie heeft overgeleverd van ‘Adi ibn Haatim (moge Allah tevreden met hem zijn) in zijn *tafsier* van deze *aayah* dat hij heeft gezegd: “O boodschapper van Allah! Zij aanbaden hen niet!” Daarop zei Allahs boodschapper ﷺ (Nederlandstalige interpretatie): “Dat deden zij zeker wel. Ze hebben datgene wat *h’araam* (of haraam, verboden) was *h’alaal* (of halal, toegestaan) voor hen gemaakt en datgene wat *h’alaal* was *h’araam* voor hen gemaakt, en zij volgden hen daarin. Dat is hun aanbidding van hen.” Voor zover de uitleg van Ibn Kethier bij deze *aayah*.

Men zou kunnen stellen dat hij de enige geleerde was die van mening was dat degene die niet rechtsprekt met de *sharie’ah* een *kaafir* is, maar dit is zeker niet het geval. Er zijn tientallen overduidelijke *fatwa*’s aan te halen van grote geleerden van vroeger en vandaag de dag, die zijn mening onderschrijven. Zo heeft de grote geleerde, Moeh’ammed al-Amien as-Shanqietie gezegd in zijn bekende *tefsier*-werk “*Adwaa-oel-Baayahan*”: “Het toekennen van deelgenoten aan Allah (*shirk*) in Zijn “*h’oekm*” (uitspraak), is als het toekennen van deelgenoten aan Hem in aanbidding (*ibaada*).” Voor zover de woorden van as-Shanqietie, en ook zijn duidelijke uitspraken over dit onderwerp zijn er veel.

In *soerat al-Baqarah* (2) *aayah* 278-279, lezen we de volgende Woorden van Allah de Verhevene (Nederlandstalige interpretatie): “O degenen die geloven! Vrees Allah en neem afstand van wat overblijft van *ar-ribaa* (de rente) (#8) indien jullie (werkelijk) gelovigen zijn. Als jullie dat dan niet doen,

verwacht dan zeker een oorlog van Allah en Zijn boodschapper (Moh'ammed)..."

<<<(#8) D.w.z.: neem na het horen van deze waarschuwing afstand van *ar-ribaa* welke de mensen jou nog verschuldigd zijn.>>>

De grote geleerde Ibn Taymiyyah zegt in zijn *fataawaa* (deel 28, pag. 544) bij deze *aayah*: "En deze *aayah* was neer gezonden aangaande de mensen van Taa-if, toen ze de Islaam omhelsden en hun gebeden en vasten onderhielden, maar weigerden om de rente af te schaffen. Aldus verklaarde Allah dat zij vijanden waren van Allah en Zijn boodschapper ﷺ (Allahs zegeningen en vrede zijn met hem). Als het *waadjib* (verplicht) was om *djihaad* te voeren tegen al deze vijanden van Allah de Verhevene en Zijn boodschapper ﷺ, wat denk je dan van diegenen die veel van de wetten van de Islaam achterwege laten, of de meeste wetten ervan, zoals de Tataren?" Voor zover de fatwaa van deze grote geleerde.

Vandaag de dag weigeren de leiders van onze landen niet alleen om de rente af te schaffen; ze worden er zelfs rijk aan. Zelfs in al-Medienah en Mekkah zul je talloze Europese en Amerikaanse banken aantreffen die met rente werken. En dat niet alleen: er bestaan zelf wetten in enkele landen van de moslims waarmee de overheid deze rentebanken bescherming biedt tegen de opkomende islamitische banken en hen een voorkeurspositie geeft ten opzichte van deze islamitische banken! Als rente het enige probleem was van deze *oemma* (gemeenschap), dan viel het nog wel mee, maar buiten dat zijn er nog tientallen wetten in elk land die recht tegen de *sharie'ah* van Allah de Verhevene ingaan. Zo mogen onze zusters in Tunesië of Turkije bijvoorbeeld niet eens met hoofddoek op naar school, en worden zij zelfs gestraft als ze dat wel doen! En als een man een tweede vrouw trouwt, kan hij in sommige landen een fikse gevangenisstraf tegemoet zien, terwijl overspel in datzelfde land ongestraft blijft. Deze duivels ontwerpen zijn niet alleen wetten die tegen de wetten van Allah de Almachtige ingaan, maar dwingen de mensen zelfs met kracht om deze wetten te volgen.

De grote geleerde en voormalig *moeftie* van Saoedi-Arabië, Moeh'ammed ibn Ibraahiem aal-Ash-Sheikh (moge Allah hem genadig zijn), heeft hierover gezegd in zijn bekende fatwa over "*koefr doewna koefr*" (kleine *koefr* – zie boven): "Dat wat is omschreven als kleine *koefr*, is als iemand een geschilpunt verwijst naar iets anders dan het Boek van Allah, terwijl hij weet dat hij Allah ongehoorzaam is door dit te doen, en dat de wetten van Allah waarheid zijn, en hij doet dit eenmalig. Zo'n persoon begaat geen grote *koefr*. Maar wat betreft degenen die wetten maken en deze aan anderen opleggen: dit is ongeloof, zelfs als ze toegeven dat ze een fout hebben begaan en dat de wetten van Allah de Almachtige rechtvaardiger zijn; en zo'n geval wordt beschouwd als een vorm van ongeloof die iemand tot afvallige maakt."

Er zijn enkele afgedwaalde moslims geweest die geprobeerd hebben deze bekende fatwa een andere betekenis te geven en haar woorden te verdraaien, maar hun valse leugens en afdwalingen zijn blootgelegd door de grote '*oelemaa-e* (geleerden), omdat Allah Zijn Dien zal blijven beschermen en behouden via deze erfgenamen van de profeten.

Er zijn nog vele pagina's te vullen met *aayaat*, *ah'aadieth* en *fataawaa* van de grote '*oelemaa-e*, om te bewijzen dat het regeren met iets anders dan de islamitische *sharie'ah h'araam* (verboden) is, maar helaas is de ruimte hiervoor te beperkt. Ik zal afsluiten met nog 2 *fataawaa*, waarvan de eerste is van de geleerde 'Abdoer-Rah'maan As-Sa'die, uit zijn boek "*al-qawl as-sadied 'ala kietaab it-tawhied*": "En het is een plicht voor elk individu, dat hij buiten Allah geen rechter neemt, en dat hij datgene waar de mensen over van mening verschillen, verwijst naar Allah en Zijn boodschapper صلی اللہ علیہ وسلم (Allahs zegeningen en vrede zijn met hem). En op die manier zal de godsdienst van de dienaar volledig voor Allah zijn, en zijn *tawh'ied* oprecht voor het welbehagen van Allah. En een ieder die zijn oordeel zoekt in iets anders dan de rechtspraak van Allah en Zijn boodschapper صلی اللہ علیہ وسلم, heeft zijn oordeel gezocht bij de *taaghoet* (afgoden). En als hij beweert dat hij een *moe-emin* (gelovige) is dan liegt hij, omdat *imaan* (geloof) niet correct en compleet is behalve door de rechtspraak van Allah en Zijn boodschapper صلی اللہ علیہ وسلم aangaande de fundamenteën van het geloof en de bijzaken... Dus wie zijn oordeel zoekt bij een ander dan Allah en Zijn boodschapper صلی اللہ علیہ وسلم, heeft dat tot zijn heer genomen en heeft zijn oordeel gezocht bij de *taaghoet*."

<<<Zie het artikel <http://uwkeuze.net/at-taaghoet/> - uitleg van “*Ma’anaa at-Taaghoet* – de betekenis van *taaghoet*”.>>>

Deze woorden van waarheid worden vandaag de dag als “radicalisme” gezien door velen, zelfs door personen die beweren moslim te zijn. Zij zijn het die schreeuwen om democratie, en tegelijkertijd elke aanhanger van de *sharie’ah* als achterlijk en ouderwets bestempelen. Voor hen en voor ons allemaal sluit ik dit betoog af met de beste Woorden die een mens kan gebruiken in zijn betoog, en dat zijn de Woorden van Allah de Verhevene. Onze Heer heeft gezworen bij Zichzelf toen Hij zei (Nederlandstalige interpretatie): “Maar nee, bij jouw Heer, zij geloven niet totdat zij jou (O Moh’ammed) laten oordelen over alle onenigheden tussen hen en vervolgens geen weerstand in zichzelf ondervinden tegen wat jij oordeelde, en zij onderwerpen zich met volledige overgave (#9).” [Soerat an-Nisaa-a (4), *ayah* 65.]

<<<Toevoeging van uwkeuze.net. (#9) Waar geloof is niet louter een lippendienst, maar gaat gepaard met volledige overgave aan de oordelen van de profeet Moh’ammed ﷺ (d.w.z. zijn *Soennah*).>>>

De grote, vroegere geleerde, Ibn Hazm, heeft op grond van deze *ayah* (4:65) eenieder tot *kaafir* verklaard die bij meningsverschillen niet oordeelt met de Qor-aan en *Soennah*, maar met andere meningen dan dat. Zo zegt hij in “*al-Ih’kaam fie oesoel al-ah’kaam*”: “...laat hem weten dat Allah de Verhevene heeft gezworen, en Zijn Uitspraak is de Waarheid; hij is geen gelovige, en Allah de Verhevene had gelijk. En als hij geen gelovige is, dan is hij een *kaafir*, en er is geen mogelijkheid voor een derde onderverdeling.”

Dit zijn duidelijke bewijzen uit de Woorden van Allah de Verhevene en Zijn boodschapper ﷺ (Allahs zegeningen en vrede zijn met hem), en de woorden van de grote geleerden van deze *oemmah*. We zouden nog pagina’s door kunnen gaan met het aanhalen van deze bewijzen, maar de boodschap blijft dezelfde: regeren met iets anders dan de islamitische *sharie’ah* is een grote zonde voor een moslim, en het kan hem zelfs tot ongelovige maken. Stel jezelf tot slot eens deze simpele vraag: hoe kan een moslim in een

parlement gaan zitten om te stemmen over zaken waar Allah reeds over gestemd heeft?!

Waarlijk, zij die dit beweren zijn ver afgedwaald...

Een moslim die voor democratie pleit, is als een miljonair die zijn diamanten wil ruilen tegen glazen knikkers, en als de bezitter van een oase die zijn grond verruild heeft voor een stuk dorre woestijn.

uwkeuze.net

al-Qor-aan
soerat al-Foerqaan (25)
aayah 43

Heb jij degene gezien
die zijn begeerte
als god nam?

Een afgod hoeft niet per se gemaakt te zijn van steen of hout. Een afgod kan ook in de vorm zijn van een bepaalde waarde, een concept of principe. Door de eigen wil – gebaseerd op begeerten en bevestigingen – te prefereren boven de Wil van Allah ﷻ, neemt hij zijn eigen wil als een god en men wordt dan een slaaf van zijn eigen begeerten.

Deel 3: De gevolgen van democratie

Door Aboe Yoesoef 'Abdoellaah.

Terug naar *al-djaahielieyyah* (de periode van onwetendheid)!

Werkelijk, we zijn weer terug in de tijd van de onwetendheid. Of nog erger dan dat, want we hebben nu meer geschiedenis, meer informatie, meer ervaringen, en het belangrijkste moeten we niet vergeten; we hebben de Qor-aan en de *Soennah*. *Soebh'aan-Allaah*, de huidige toestand van morele onwetendheid en onachtzaamheid wordt in de Qor-aan als volgt aangegeven (Nederlandstalige interpretatie): “En wanneer er tot hen gezegd wordt: ‘Veroorzaak geen verdorvenheid (#10) op de aarde,’ dan zeggen zij: ‘Wij zijn slechts (deugdzame) verbeteraars.’ Welnee (integendeel)! Waarlijk, zij zijn de verderfzaaiers, maar zij beseffen dit niet.” [Soerat al-Baqarah (2), aayah 11-12.]

<<<(#10) D.w.z. ongeloof en daden van ongehoorzaamheid. Aboe Dja'far zei dat ar-Rabi' ibn Anas zei dat Aboe al-'Aliyah zei dat Allahs Uitspraak “veroorzaak geen verdorvenheid op aarde” betekent: “Bega geen daden van ongehoorzaamheid op aarde. Hun verdorvenheid is het niet gehoorzamen van Allah, omdat eenieder die Allah niet gehoorzaam is op aarde, of beveelt dat Allah niet gehoorzaamd mag worden, verdorvenheid begaan heeft op aarde. Goedheid zal zowel op aarde als in de hemel verwezenlijkt worden d.m.v. gehoorzaamheid (jegens Allah).”>>>

In de voorgaande twee delen hebben we kunnen lezen dat democratie een zeer onpraktisch systeem is en dat het niet te verenigen is met de Islaam. In dit deel zullen we enkele gevolgen van democratie bespreken. Dit laat duidelijk zien waarom de aanhangers van dit systeem de werkelijke verderfzaaiers zijn. De wetten van Allah (Verheven en Geprezen is Hij) zijn er niet voor niets. Ze zijn er o.a. om de mensen in deze wereld ordelijk te laten samenleven. Ze zijn er om de zwakkere tegen de sterkere te beschermen, en

de sterkere te beschermen tegen de zwakkere. Maar ook om hen tegen zichzelf te beschermen.

“En de satan (de duivel, Iblies) zegt wanneer de zaak besloten is: ‘Waarlijk, Allah beloofde jullie de ware belofte en ik beloofde jullie, maar ik bedroog jullie. En ik had geen macht over jullie, behalve dat ik jullie uitnodigde (door influisteringen) waarop jullie aan mij gehoor gaven. Dus verwijt mij niet, maar verwijt jullie zelf. Ik kan jullie niet helpen (uit jullie lijden), noch kunnen jullie mij helpen (uit mijn lijden). Waarlijk, ik verwerp dat jullie mij vroeger als deelgenoot hebben toegekend aan Allah (door gehoorzaam aan mij te zijn i.p.v. Allah). Waarlijk, voor de onrechtplegers is er een pijnlijke bestraffing.’”
[Soerat Ibraahiem (14), aayah 22.]

Democratie schuift de wetten van Allah de Almachtige zonder pardon aan de kant. Het schepsel denkt het beter te weten dan de Schepper. Zo is democratie verantwoordelijk voor het toestaan van alcohol. En welke ellende dat veroorzaakt in de wereld, is alom bekend: de vernielingen, het ‘zinloos’ geweld, relatieproblemen, het onzedelijke gedrag, gezondheidsproblemen etc. Er zijn vele *ah’aadieth* en verslagen die aangeven dat alcohol nadrukkelijk verboden is en dat het de moeder van alle kwaadaardigheden is; eenieder die in deze zonde valt, het zal hem leiden naar andere slechte daden. Er werd eens aan Aboe Bakr (moge Allah tevreden zijn met hem) gevraagd: “Dronk u alcohol tijdens de pre-islamitische dagen van onwetendheid?” Daarop antwoordde hij: “Ik zoek toevlucht bij Allah (d.w.z. nee)!” Toen hem gevraagd werd waarom niet, zei hij: “Ik koesterde het idee om mijn eer en waardigheid te behoeden en ik realiseerde me dat een persoon die alcohol drinkt, zijn eer en waardigheid opgeeft (door wellustige en verachtelijke dingen te doen wanneer hij dronken is).” (*Sierah wa-H’ayaat as-Siddeeq*, van Madjdie Fath’ie, p. 34.)

De mensen die door de vrijheid om alcohol te drinken zijn gestorven, hadden niet op deze manier hoeven sterven als men de Islaam maar had gevolgd. Is dit de prijs die de ouders en andere nabestaanden willen betalen voor de vrijheid om alcohol te drinken? Wilt u deze prijs betalen? Een geliefde in ruil voor de vrijheid om alcohol te drinken? Als men een geliefde verloren heeft, zal men heus niet zeggen: “Jammer, maar dit is de prijs die ik wil betalen,

want de vrijheid om alcohol te drinken is belangrijker.” Democratie is mede verantwoordelijk voor deze slachtoffers. Als u op een zondagmorgen uw autospiegel op de straat vindt, hoopt u dan dat degene die hem van uw auto geschopt heeft een gezellige avond heeft gehad, of hoopt u dat u hem in uw handen krijgt!? (Zie het artikel <http://uwkeuze.net/kun-jij-de-verleiding-van-c2h5oh-weerstaan/>.)

Bijvoorbeeld AIDS, wat voornamelijk het gevolg is van onzedelijk gedrag. Men spendeert miljoenen Euro's en miljoenen Dollars aan onderzoek, voorlichting en bestrijding van deze dodelijke ziekte, terwijl de oplossing er al is, gratis en voor niets. Volg de Islam en AIDS zal spoedig tot het verleden behoren, *in shaa-a Allaah*. Niet alleen AIDS, maar ook het hoge aantal scheidingen en ontwrichte gezinnen. Maar nee, democratie laat deze daden van onzedelijk gedrag met alle gevolgen van dien onbestraft. Hoeveel mensen laat de democratie nog sterven? (Zie de artikelen <http://uwkeuze.net/zinaa-een-gruweldaad-en-een-slechte-weg/> en <http://uwkeuze.net/overspel-en-steniging/> – Waarom legt de Islam zulke harde bestraffingen op voor seks buiten het huwelijk?)

Door democratie wordt er heel veel geld uitgegeven aan o.a. ruimtevaart, terwijl men de strijd tegen armoede (gebrek aan schoon water, voedsel en medicijnen), waar jaarlijks enkele miljoenen mensen aan overlijden, aan het verliezen is. Helaas, maar er moeten prioriteiten gesteld worden en door democratische beslissingen krijgt materialistisch extremisme de prioriteit.

Hoeveel mensen hebben zich in het verlies gestort door te gaan gokken? Hoge schulden, alles kwijt, relatieproblemen, criminaliteit, zelfmoord... Maar het is toch zo gezellig en de regering verdient er goed aan.

Zo zijn er nog vele voorbeelden te noemen. Bijna alle problemen en ellende zijn toe te schrijven aan ongeloof en het regeren/leven volgens wetten anders dan de islamitische *sharie'ah*. Mensen met verstand, die niet blind en doof zijn, wier harten niet verzegeld zijn en die sterker zijn dan de *shaytaan* (satan), zien dit: “Hij (Iblies, de satan) zei: ‘(Ik zweer) dan, bij Uw Macht, ik zal hen zeker tezamen verleiden (tot de dwaling). Behalve Uw dienaren onder hen, de oprechten.’” [Soerat *Saad* (38), *aayah* 82-83.]

Bijna alle ellende in de wereld wordt veroorzaakt door onislamitisch gedrag. Bij vele problemen kun je denken: “Hadden ze de Islaam maar gevolgd.” We leven in een vreemde wereld. Men wil spelen met vuur, zonder zich te branden. En als je zegt dat men niet met vuur moet spelen, dan ben je achterlijk, dan ben je een onderdrukker en beroof je hen van de vrijheid om met vuur te spelen. En als men zich dan brandt, als men dan het slachtoffer wordt, dan begint men met klagen en vraagt men zich af: “Waarom? Waarom ik? Waarom grijpt God niet in?” Ja, dan geeft men God de schuld.

Dit geldt natuurlijk ook voor moslims die zich niet aan de islamitische regels houden. Jamaal al-Din M. Zarabozo zei: “Moslims kunnen niet toestaan dat zij door hun emoties overmand worden. Dit is wat hen leidt naar het verrichten van vele daden die, op zijn minst, twijfelachtig zijn in het licht van de *sharie’ah*. Voorzeker, van hen wordt geëist dat zij handelen in overeenstemming met de *sharie’ah* en omwille van Allah de Verhevene en niet in overeenstemming met hun begeerten en omwille van het zoeken van wraak, persoonlijke haat enzovoort.” (Zie <http://uwkeuze.net/stop-terrorisme/> voor diverse artikelen.)

Men weet dat roken slecht is voor de gezondheid en dat je er uiteindelijk ook dood aan kunt gaan. Toch rookt men. Waarom? Men weet dat alcohol veel ellende veroorzaakt en dat er doden door vallen. Toch is alcohol de normaalste zaak van de wereld en toegestaan. Waarom? Men weet dat onzedelijk gedrag en buitenechtelijke relaties vele problemen veroorzaken en dat men er ziek van kan worden en uiteindelijk er ook aan kan sterven. Het aantal echtscheidingen en ontwrichte gezinnen is zeer hoog. Toch vertoont men veel onzedelijk gedrag. Waarom? We kunnen talrijke voorbeelden noemen.

Vanaf Adam (vrede zij met hem) is er strijd gaande tussen waarheid en valsheid en deze strijd zal blijven voortduren tot aan de Dag des Oordeels. Goddelijke en satanische partijen zijn er altijd al geweest en zullen blijven bestaan tot aan de Dag der Opstanding. Deze onophoudelijke strijd tussen goed en kwaad, licht en duisternis, bepaalt de beloning en bestraffing die men zal ontvangen in het Hiernamaals.

“Hij (de satan, de duivel) belooft hen (valse beloften) en laat hen begeren (hetgeen verboden is); en wat de satan hen belooft (en rooskleurig voorschotelt) is slechts misleiding.” [Soerat an-Nisaa-e (4), aayah 120.]

Het is duidelijk, democratie eist levens en veroorzaakt veel ellende. Democraten weten dit diep in hun hart ook wel en geloven eigenlijk ook niet in democratie. Daarom hebben ze een nooduitgang bedacht: het veto. Toch streven velen dit systeem van de *shayṭaan* na! Het is duidelijk, er zijn genoeg tekenen en bewijzen om ons heen die de waarheid van de Islaam laten zien, maar toch geloven vele mensen er niet in!

“En bij Allah, Wij schiepen werkelijk velen van de *djinn* (#11) en de mensen voor de Hel. Zij hebben harten waarmee zij niet begrijpen en zij hebben ogen waarmee zij niet zien en zij hebben oren waarmee zij niet horen. (#12) Zij zijn zoals het vee. (#13) Nee! Zij dwalen nog meer. Zij zijn het die de onachtzamen zijn (#14).” [Soerat al-A’raaf (7), aayah 179.]

<<<(#11) *Djinn*: schepsels geschapen van rookloos vuur. Zie het artikel <http://uwkeuze.net/de-wereld-van-de-djinn/>.>>>

<<<(#12) Hoewel mensen en *djinn* ogenschijnlijk alle vermogens hebben om na te denken en waar te nemen, hebben zij ze dermate verzwakt (door o.a. de voorkeur te geven aan begeerten) dat deze vermogens niet goed werken, en zij gaan aldus met het hoofd voorover de Hel in. Zij zijn, als het ware, gemaakt of geschapen voor de Hel.>>>

<<<(#13) Zie aayah 2:171 hieronder.

<<<(#14) D.w.z. dat zij geen voordeel halen uit deze zintuigen die Allah de Verhevene maakte voor hen als middelen om leiding te verwerven.>>>

“En de gelijkenis van degenen die ongelovig zijn (wanneer zij tot de waarheid worden uitgenodigd) is als de gelijkenis van degene (een herder) die schreeuwt tot (zijn vee) wat niets hoort behalve geroep en geschreeuw (zonder te begrijpen wat er tegen hen gezegd wordt). (Zij zijn) doof

(aangezien zij de waarheid niet horen), stom (aangezien zij het niet uiten) en blind (aangezien zij hun weg niet zien of herkennen), dus zij begrijpen niet.”
[Soerat al-Baqarah (2), aayah 171.]

Dit is een perfecte gelijkenis voor hen die (bijvoorbeeld) hun vaders blindelings volgen zonder hun verstand te gebruiken om onderscheid te maken tussen goed en kwaad. Wanneer het vee tot iets wordt opgeroepen, voert het een bepaalde opdracht uit, zonder te weten wat de woorden van de oproeper precies inhouden (zij horen immers slechts onbegrijpelijke geluiden). Als men het vee zou oproepen om elkaar b.v. te waarschuwen voor iemand die het naar het slachthuis wil drijven, zou het toch geen gehoor geven. Het vee dat verstandloos is begrijpt die woorden immers niet.

En tot Allah keren wij allemaal terug.

DEMOCRATIE

*Soerat al-Baqarah (2)
aayah 11-12*

En wanneer er tot hen gezegd wordt:
'Veroorzaak geen verdorvenheid op
de aarde,' dan zeggen zij: 'Wij zijn
slechts (deugdzame) verbeteraars.'
Welnee (integendeel)! Waarlijk, zij
zijn de verderfzaaiers, maar zij
beseffen dit niet."

Twee wolven en een schaap
stemmen over wat ze vanavond gaan eten.

Uitspraken van niet-moslims over democratie

“Democratie is iets waar politici over praten zoals een prostituee over de liefde.” (Fernand Auwera – Vlaams schrijver.)

“In een democratie wordt je geboren en sterf je. Al de rest is voor bespreking vatbaar.” (P. Whitney.)

“De functie van de politiek is het reduceren van de diversiteit van individuele doelen tot een stelsel gemeenschappelijke doelen.” (David Friedman.)

“Een fanatiek geloof in de democratie maakt democratische instelling onmogelijk.” [Bertrand Russell – Engels filosoof en wiskundige (1872-1970).]

“De democratie is die regeringsvorm waaronder je zegt wat je wilt en doet wat je gezegd wordt.” (Gerald Barry.)

“Wat is democratie? Democratie is georganiseerd wantrouwen.” (Jan Blokker.)

“De democratie, die zich verbeeldt van redelijke oorsprong te zijn, ontleent in werkelijkheid haar kracht aan elementen van gevoel en mystiek, onafhankelijk van de rede.” [Gustave le Bon – Frans socioloog en psycholoog (1841-1931).]

“Democratie is een samenwerking van mensen die elkaar bestrijden.” (Gaston Durnez – Vlaams dichter en schrijver.)

“Democratie is onbevoegdheid en gebrek aan samenhang.” [Anatole France – Frans schrijver (ps. van J. A. Thibault) (1844-1924).]

“Door aan allen rechten te geven, is de democratie de staatsvorm, die op de meest zekere wijze de goedheid vermoordt.” (Albert Guinon.)

“De eerste fase in de ontwikkeling ener zegevierende democratie is, de oude aristocratie te vernietigen; de tweede fase is een nieuwe te vormen.” [Gustave le Bon – Frans socioloog en psycholoog (1841-1931).]

“Democratie is de wil van het volk. Elke ochtend lees ik verbaasd in de krant wat ik nou weer wil.” (Wim Kan.)

“Democratische politiek is de kunst om het volk wijs te maken dat het regeert.” [Louis Latzarus – Citaat afkomstig uit *La Politique* (1928).]

“Democratie is als een vlot. Het zinkt niet, maar je hebt wel altijd natte voeten.” (Russell Long.)

“Democratie is een proces waarin de mensen vrij zijn om de man te kiezen die van alles de schuld gaat krijgen.” (Laurence Peter.)

“Democratie is een instelling waarbij het geheel gelijk is aan het schuim der delen.” (Keith Preston.)

“De democratie is de afschuwelijkste van alle tirannieën; want zij steunt noch op het gezag van een godsdienst, noch op adel van geslacht, noch op de voorrechten van het talent; zij heeft tot grondslag het aantal, en tot masker het woord ‘volk’. Is de monarchie de hamer, die het volk verplettert, de democratie is de bijl die het in stukken hakt.” (Pierre Joseph Proudhon.)

“Democratie betekent eenvoudig het ranselen van het volk door het volk voor het volk.” [Oscar Wilde – Iers schrijver (1854-1900), citaat afkomstig uit *The soul of man under socialism*.]

Ik ben niet geboren
als een democraat,
maar als een moslim.
Ik heb geen democratie
in mijn genen,
maar Islam.
Accepteer mij zoals
ik geboren ben.
Groetjes,
een moslim.

Lees over democratie op
 uwkeuze.net

Ga naar www.uwkeuze.net voor meer gratis e-books,
alsook vele artikelen en afbeeldingen over de Islaam.

